

Murat Moralı
başgıdır - 2012

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

savaş yolu

14

HAFTALIK GAZETE

17 Mayıs 1979, Perşembe

Yıl : I

Fiyatı : 10 TL.

YAŞASIN 1 MAYIS
GELENEĞİMİZ

1 MAYIS'IN DAMGASINI YİYEN İKİ HAFTA

NİSAN'ın son haftası ve Mayıs'ın ilk günleri, 1 Mayıs'ın damgasını vurduğu günler oldu.

Altı başbakan Bakan'ın önceki haftalarda hükümeti verdikleri bir çeşit iltimatın "an Başbakan ve CHP'nin bakanlarını tekeli sermaye - den, sağdan gelen istem ve zorlamalara kayıtsız şartsız boyun eğmelerinden sonra bir hükümet bünamına hemen yol açmayacağı anlaşılmıştı. Hükümeti düşürüp, yerine 12 Mart hükümetlerine benzer bir emilli hükümeti getirilmesini önerenler, altı bakanın tavırlarını ortaya koymalarından sonra lüce umutlanırlardı. Ancak altı başbakanın tüm isteklerine boyun eğilmesi sorun geçici olarak çözümlenmiş görünüşte yeni yöntemler denemek zorunda kaldı. Bir yandan provokasyon gruplarının soğurdumlu terör hareketleri düzenlenmeye hız verildi, öde yandan CHP parlamenterlerine cengep atıldı.

CHP'den üç istifa

23 Nisan'da, CHP'li ü Doğu'nun Milletvekili Eref Can, Ramazan Yıldırım, Metin Nusuşoğlu, partilerinden istifa ettiklerini açıkladılar. Ü milletvekilleri, sudan istifa gerekçelerini irden sürdüğü açıklamalarında CHP'nin ülke sorunlarını çözemeye başaramadığını, kalınan karşısında partiden umutlarını kestiklerini söylediler.

Bu "umut kesme" olayının "zamanlanmas"ı ise son derece ilginçti. Altı başbakan sağdan yükselen hortumların ve Ecevit'in bir kez daha sağa boyun eğişi hükümeti önemli bir çatlak yararmıştı. Üç milletvekilinin istifası ise CHP'nin 214 milletvekillik hasnası çoğunluğunu bozuyordu. CHP'nin milletvekili sayısı 211'e düşüyordu.

İstifa eden üç milletvekilinin AP Genel Başkanı ile de temas kurdukları, AP ve MHP'nin bir 12 Mart arca hükümeti kurulabilmesi için hükümeti sıkıştırmıştı. Ü CHP'nin 23 Nisan gününe rastlayan istifa için de basit bir tesadüf değildi ve bu tezgahın bir parçasıydı.

İlericilik adına

Sıkıyönetim destekçiliği

Sıkıyönetimin kapsadığını genişletileceği ve gerekcesiz, demokratik namına ne kalması onu da silip süpürüleceği bir gerici silah olarak "bölücük"ün de etkeneceği belli olmuştu. CHP grubu içindeyse, genel olarak sıkıyönetimden, özel olarak da sıkıyönetimin kapsam ve gerekçesinin genişletilmesinden huursuz olanların sayısının 70'e vardığı biliyoruz. Bunların bir bölümü kongre ve seçim hesapları yaparken bir bölümü gerçek demokratlardan oluşuyordu. Daha önceki sıkıyö-

netim uzatılması görüşmeleri ve oylaması sırasında, grupta 60 kadar CHP'li parlamenter sıkıyönetim aleyhine oy kullanmış, birkaçı da sıkıyönetim oylamasında bulunmamıştı. Oysa bu defa durum farklıydı. CHP'yi bazı parlamenterlerin sıkıyönetimin devamı aleyhinde oy kullanmaları Millî Güvenlik Kurulunun onerdiği ve hükümetin benimsediği, sıkıyönetimin altı Doğu iline de genişletilecek uzatılması kararı'nın Meclis'ten geçmesine yol açabildi. AP, kendi planlarını uygulayabilmek için sıkıyönetimin uzatılmasına olumsuz oy kullanacağına açıklama. MSP benzer bir tavır takınmış, ordu ile iyi ilişkiler kurmaya ve askerlere sevimli görünmeye gayret eden MHP ise durumu kol eden bir tavır almıştı. Yine AP, sıkıyönetim oylamasını bir güven oyu sayılabileceğini hissettirmişti.

Boyle bir ortamda 23 Nisan'da toplanan CHP ortak grubunda, soru sıkıyönetim uzatılmasını, uzatılmasını mu bçiminde değil, hükümet düşümlü mu kalsın mu biçiminde de ortaya kondu. CHP'nin her zamanki alternatifizlik-santağı yeniden gündeme getirildi. Ve genişletilmiş sıkıyönetime oy vermek, sıkıyönetimin yana olmaksızın bir çeşit "ilericilik" kılıfına bürün dürdü.

Se sosyal demokrasinin bir kez daha kavramları ve politikaları tepetaklak ediyor. AP'nin kurduğı uzak ve gütüğü hesap demokratik adimlarla hesap çıkarılacağına, demokrasiyi biraz daha kemirne yolu se çıklyordu.

Sıkıyönetimin uzatılması bir güvenoyuna dönüştürülse ve uzatma kararı Meclis'ten çıkmasa, hükümet düşecek sıkıyönetiminde kalacaktır. De Demirel birden demokrasinin keşimliği peki kuşkusuz mu iy, Demirel sıkıyönetimden aslında çok hoşlanıyor. Ama hükümet düşecek olarsa, kuralacak yeni emilli bir ilk veya "geniş tabanlı" hükümetin getireceği sıkıyönetimin kendi plan ve çıkarlarına daha elverişli ve yararlı olacağı görülmüşüdü. Bu konuda MHP ile pazarlıklar yapılmıştı. MHP bir yandan "77 ilde sıkıyönetim istersen öde yandan "daha iyi bir sıkıyönetim" için bu türden pazarlıklar içindeydi.

Bu hesabı Ankara'da, Sıkıyönetim mahkemelerinde tartışılmakta olan faşist katilin avukatı, tahliye talebinde efeniminden nasıl olsa birkaç gün sonra

hükümet düşecek, sıkıyönetim kalkacak, daha sonra farklı bir sıkıyönetim geleceksözüleriyle açıklıyordu.

Sıkıyönetim yaygınlaştırılıyor

Bu hesaplara, tezgahlara rağmen, saman hükümet dışı şer şantağının gölgesi altında sıkıyönetimin iki ay daha uzatılması. Adıyaman, Hakkari, Mardin, Siirt, Tunceli, Diyarbakır, illerine yaygınlaştırılması ve gerekcesiz ve "bölücük"ün etkilenmesi Meclis'te kabul edildi. Her men ardından, an bile getirilmeksizin, sıkıyönetim ilan edilen Doğu illerinde egemen sınıfların terörü daha da ağışlaştırıldı. Sıkıyönetimin uzatıldığı 26 Nisan günü maoc Aydınlık gazetesinin sekiz sütuna çektiği manşette, Peşin borazan ve Demirel'in yeni ve pek yakın müttferiki Doğu Perinçek, Metin Tokelerden, Erimlere, tekeli-sermayeden "güçlü devlet" özlemlerine kadar tüm gerçeklik gülemlerini gördüğü olan emilli Birlik Hükümeti önerisini getiriyor ve böyle bir hükümetin önüne ilk hedef olarak "Rusya'ya ve MHP terörüne karşı mücadele için koyuyordu. MHP terörüne karşı mücadele diğer sermaye ve emperyalizm sözcüklerinin pek kullanmadıkları bir kavram olsa da, aradaki bağı güçlemek için o kadarak da sıkıştırılacak olmasa mıydı artık.

Yeni hesap :

1 Mayıs

Hükümet sıkıyönetim oylamasında da düşmüdü. Ancak çoğunluğu kaybetmişti ve sallandıydı. 1 MAYIS'ı böyle bir ortamda yaptıkları: Faşist tirmanış faşizme dönüştürmeye bölezen kimileri ileri 1 Mayıs bulunmaz fırsatı. Ordu içinden bir darbe şoylentierinin yabancı gazetelerle görüldüğü bir dönemde, büyük olaylara ve kan dökülmesine neden olacak bir 1 MAYIS hem hükümeti götürür, hem de faşizmi yaklaşıtırdı.

1 Mayıs'ta İstanbul sokaklarında sokağa çıkma yasakla birlikte olağanüstü güvenlik önlemleri vardı.

En gerici, an söven, faşizme en yakın çevrelerin ve ajanlarının 1 MAYIS tertipleri buydu. DİSK yönetimi 1 Mayıs tarışmasını bir ortamda açtı. Ve daha ilk andan, 1 Mayıs'ı İstanbulda kutlamaya geçmekte ıslamı olmadı, geçişti uylamaç davranışlarını dengeleyebilmek için keskin ve sösterisinde bulunduğu nu, çeşitli davranışlarıyla gösterdi.

İstanbul sıkıyönetim konnu tanğının 1 MAYIS'ın kutlanmasını yasaklama kararından sonra 27 Nisan'da bir bildiri yayınlayan DİSK Genel başkanı Baştuğ "Hergele yağmın işçileri 1 Mayıs'ta 1 MAYIS meydanında kutlamaya" çağırırken, ortada ne 1 Mayıs'ın bu yerli koşullarda kutlanabilmesi için bir program ve tezgah, ne iletici güçler arasında zorunlu diyalog ve ne de DİSK yöneticilerinde "niyet" vardı.

1 MAYIS'ın yitimsiz olarak kutlanamaması tehlikesi karşısında, ileticiler, demokratlar, işçiler, DİSK'ten bir süre önce ihraç edilen üç sendika ve bazı DİSK sendikalarının çeşitli demokratik kuruluşları 1 Mayıs'ı İzmirdeniyimsiz olarak kutlama kararını aldılar. Böylece faşizmin gerici güçler hesabı ve oyunu bir yerinden bozulmuş oluyordu.

Kimler Taksim'de olacaktı ?

27 Nisan'da, Baştuğ, "1 Mayıs'ta yönetim kurulu üye leriyile birlikte Taksim'de ola

cağız" dedi. Aynı gün Intercontinental oteleinde Baştuğ için 30 Nisan gecesi hasabıyla yer ayırılmıştı. Baştuğ ve DİSK yönetimi baştan beri lafta kutlamaktan başka birşey yapmadıkları 1 Mayıs'tan çoktan vazgeçmişler, hiç dedişe görülmüş kurtarma telaşına düşmüşlerdi.

Nitekim Baştuğ'un göz altına alındıktan sonra gazetelerde çıkan 1 Mayıs gününde hazırlanmış olan demindeki "1 Mayıs'ta ama - cumuzla ulastık" sözü taban - sız DİSK yönetiminin ama - cumu açıklaması yeterliydi. 1 Mayıs günü Taksim'de asker ve terör vardı.

İki « 1 Mayıs »

1 Mayıs 1979 İzmirden tüm engellemelere rağmen onbinlerin katılmasıyla kutlandı. En küçük bir olay çıkmadı. Böylece faşist güçlerin hesapları İzmirden boşa gikardı. 1 Mayıs'ta, İstanbul'da 1 MAYIS Alanının tanklara, panzerlere, demokrasidenişimlik terkedilmişlerinin gerçek sorumluları İzmirden yaktılar.

O sabah, terör havası estiren askerî birliklerden başka kimselemler sokaklarında dolmadığına, 4 milyon evlerindeki hapsediği İstanbul'da, faşist ve faşizme yakın tüm gerici güçlerin keşimlerinden yanlızına varılmıyordu. Bunların şaşucülerinden Terhcan gazetesi "Huzur Namlınum Ucuında" man şetini atarken ve devlet kurtarıldığı için memnuniyetini belirtirken, Son Havada gazetesi İstanbul Sıkıyö-

ONBINLER, İŞÇİ SINIFININ 1 MAYIS GELENEĞİNİ İZMİR'DE SÜRDÜRDÜ.

1 Mayıs 1979'un

Bu yıl 1 Mayıs, sınıf çelişkilerinin ve savaşımın keskinleşmesinin yeni ölçülerine sahne oldu. 1979'dan bu yana her 1 Mayıs'ta yeni ve güçlü darbe yapan egemen sınıflar, bu yıl da 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için her yola başvurdu. Ama 1 Mayıs engellenemedi. İşçi sınıfının uluslararası birlik, savaşım da yasasına gültü, en güç koşullar ve baskılar altında, gene yığınal olarak küllendi.

Ne var ki, bu somut kazanımların yansısı 1979 1 Mayıs'ı, ilerici güçler arasında kimi tartışmalarla ve görhü ayrılıklarıyla neden oldu. 1 Mayıs'ın özündü iyi kavrayamayan kimi çevreler yanlış tutumlar içine girmek, 1 Mayıs'ın daha yığınal ve tüm ilerici güçleri ortak savaşımdaya birleştirici bir biçimde kutlanmasını engel oldular. 1 Mayıs sovrasında da, yanlış hesaplar Bağdat'tan döndüğü eleri böğürlerine kalınca, İzmir'de kutlanılan 1 Mayıs'ı tahrihatla, yalan yarı haberler, keskin ifazlarla karamalaya kalktı.

1 MAYIS SINIF SAVAŞIMININ SOMUT GÖREVLERİNİN SÖYÜTLANAMAZ

1 Mayıs'ın kutlanması işçi sınıfının hiçbir zaman ödün veremeyeceği bir konudur. Ama 1 Mayıs soyut bir kutlanmadır ibaret değil. 1 Mayıs, öncelikle sınıf savaşımının bir anı, bir biçimidir. 1 Mayıs Türkiye koşullarında, faşizme, emperyalizme, işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı bir savaşıdır. Bu nedenle 1 Mayıs kutlamaları, sınıf savaşımının içinde bulunulan aşamadaki görevlerine, sınıf savaşımının strateji ve taktiklerine bağlıdır. 1 Mayıs kutlaması, Türkiye somutunda, işçi sınıfının ve bağlaşıklarının devrim hedefine doğru giden yolda atılması bir adımdır. Bu somut koşullarda ve hedeften soyutlanıp da 1 Mayıs sıradan bir kutlamaya ve gövde gösterisine dönüşür. Bugün her devrimci, herlika çaba, her eylem, her kutlamaya, kısaca her devrimci girişim önce bu amaçla yığın savaşımının geliştirilmesi, yaşamını gözlemek zorundadır.

Istanbul'da sembolik protestolar bile şiddetle bastırıldı.

DOĞRU İLE YANLIŞIN AYRIM NOKTASI

1 Mayıs kutlamasının bu açıdan ele almak gerektiriyor. Sorun salt 1 Mayıs'ın kutlanması, gövde gösterisi değil, 1 Mayıs'ın yığın eylemini yükseltici, tüm ilerici demokratik güçlerin ortak savaşımını güçlendirici bir biçimde kutlanmasındadır. Doğru ve yanlış çizgiler arasında ki ayırım, işte tam bu noktada ortaya çıktı.

Bu noktada, yanlışın boy atmasında DISK yöneticilerinin tavrı büyük rol oynadı. 1 Mayıs'ı bir buçuk ay kala, DISK'in en savaşkan ve en güçlü sendikalarını Konfederasyonun ihraç edenleri, sınıf savaşımıyla, işçi sınıfının tarihsel görevleri ve somut hedefleri uzağa taşıyan yakından ilgilileri yoktu. 1978'de 1 Mayıs'ları izerindeki burjuva yaşamı uyanı sanlı 1978 kutlamasının getirdiği 1 Mayıs'ları DISK'in ön cülük etmesi ilkesinin kendilerine sağladığı olanakları, bu kişiler, 1 Mayıs'ın yığınal, günün görevlerine uygun kutlanmasının engellenmesini de kullandılar.

Ortama koşullarında, sikiyönetimin genişletilecek uzatacağı 1 Mayıs izerinde ciddi baskılar uygulanmak isteneceği daha baştan belliydi. Bu koşullara rağmen, 1 Mayıs'ı İstanbul'da yığınal biçimde kutlanmasını olanakları vardı. Bu dönemin koşullarına uygun bir çalışma herpeyden önce de demok-

rası güçlerinin egemen güçleri geriletme birliğini eyleminin varçetteki koşulu olan yığınalılığın sağlanmasını; bu yığınalılığın sürdürülmesini için de, yığınalılığın güvencesiyle, egemen güçlerin ise özünde geri çekilecekleri kolektif, görevlendirilme gerektiriyordu. «1 Mayıs'ı kutlayacağız da kutlayacağız» diye gitme yeni hazırlık ve lafta kaldığı egemen çevrelere de iyi bilinen bir direnme, kendi örgütlerinin tabanında kopmuş, kendi örgütlerini bile peşlerinde sürükleyemeyen başlıca DISK yöneticilerinin geldi mi egemen güçlerin faşist özenlerinin tekelcilerin iş kolaylaşımını oluyordu.

DISK yöneticileri bir yandan 1 Mayıs konusunda en keskin demerleri verirken hiçbir ciddi hazırlık içine girmediler. Gecen yılların olağan koşullarının hazırlıkları bile yapılmadı. İşin, sadece davetیه dağıtmak duyuru yapmak gibi yüzeysel ve gösterişli yanlarına hız verildi. Sınıf sendikaları, ha zırıklık için DISK yönetimine somut önerilerle bulun dular. Öncelikle tüm ilerici sendika, meslek kuruluşu, dernek ve partilerin biraraya getirilmesini, 1 Mayıs kutlaması sırasında böyle geniş bir eylem bir platform oluşturulmasını önerdiler. Ön hazırlıklar ayrıntılı planlanmasını ve kövde belirtilen yapılmaması, tüm bu çalışmalar için kolektif bir önderlik oluşturulmasını önerdiler. 1 Mayıs 1979 kutlaması gibi tarihsel açıdan önemli bir eyleme, gerçekten de, tüm ilerici kesimlerin görevlendirilecek tümün temal edilecek, kolektif bir yürütme bir önderliği ihtiyacı ve zorunluluk vardı. 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanamamasının İstanbul'da egemen sınıfların dayatılmasının yığınal olarak kutlanmasını temeline de böyle bir önderlik oluşturulmaması vardır. Böyle bir önderlik altında, tüm ilerici güçlerin birliğini sağlamak ve baskıları aşmak olanaklıydı. DISK yöneticileri buna yanaşmadılar.

1 Mayıs 1979'da egemen sınıfları, faşist güçleri geriletken, yine işçi sınıfı ve onun politik örgütünün doğru devrimci çizgisi oldu

İş konusunda önerilerin hiçbirine almayan, hazırlıkları ciddiye almayan DISK yöneticileri, İAF konusunda alışılmış bir tutum içine girdiler. 1 Mayıs'a on gün kala, daha ortada hâlâ hiçbir somut ve sonuç alıcı hazırlık yokken, birden ardarda sert demerler vermeye başladılar. «Ne pahasına olursa olsun 1 Mayıs'ı İstanbul'da 1 Mayıs alanında kutlayacağız» diyorlar ve başka illerde kutlanmasına kesinlikle karşı çıkıyorlardı. Oysa daha önce DISK'in kutlama izni için sıkıyönetimin olmadığının bazı illerle yetkililerle makamlarına başvurduğunu bilmiyoruz. DISK yöneticilerinin son anlardaki bu keskin tavırlarının temelinde yatan neden ise, daha o zamanlarda biliyoruz. Onlar aslında yığınal bir kutlamadan çoktan vazgeçmişlerdi. Diğer illerde, örneğin İzmir'de yapılacak bir kutlanmanın iş, kendi tabanını gösterirken, Türkiye işçi sınıfının politik örgütünü güdüneceği ortaya sereneceği, kendilerinin silineceği gibi yanlış değil kişisel hesap içindedirler.

DISK YÖNETİCİLERİNİN AMACI NEYDİ? SONUÇ NE OLDU?

Tabansız DISK yöneticileri gozban çıkışlarıyla yeniden güç kazanmayı amaçlıyorlardı. Bir süredir izerlerinde toplanmış olan «özlaşmacılık damgasından, böylece derimci lafazanlık ve keskin görünüşlerle kurtulabileceklerini sanıyorlardı. Ama aslinde gerici güçler için işi bulunmuş bir provokasyon ortamı yaratılan sonunda baskıyı gördüncü «sok çıkışlarında en sağ teslimiyetçi konumlarına düştüler.

15 Nisan günü Övies sendikasının Marmara şubelerinin genel kurulunda Genel Sekreter Fehmi İskender «100 bin kişi hapse de girse 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Alanında kutlayacağız» Ecevit bidden daha mi kahraman» diyor. Sonrakı günlerde, bu «kahramanlık» devam etti. 26 Nisan'da sıkıyönetim 1 Mayıs'ı İstanbul'da yasakladığını ilan edince, DISK Genel Başkanı Bastürk, 27 Nisan'da «Ecevit demer, yığınal 1 Mayıs kutlanmasında, bu söz emeden DISK asla ilerici askerleri karşı karşıya getirmeye niyetinde değildir diyecek tutumunu savunuyor» dedi. «1 Mayıs gününde arkadaşlarımız 1 Mayıs alanında olacağız demeye yettinler. 30

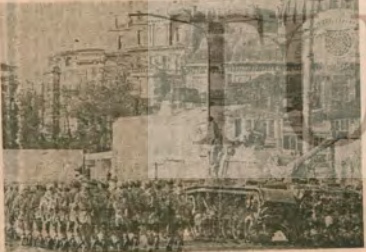
Nisan günü ise DISK yönetiminin açıklamasında «Xarı işçiler askerlerle karşı karşıya gelmeyecek» deniyordu. Yani, başta mangel da küll bırakmayanda, sonuna da «Herkes evinde olursun» den başka birşey diyemeye hale geliyorlar: Olsa olsa bu kadar «yığıtlık»ten sonra tam bir çoklu içinde görünme için Intercontinental'da ayırtılmış odalarda Takasın alanına kadar üç beş kış yürümeyi planlıyorlardı.

DISK yönetiminin tutumu, bir dizi olumsuz sonuçla birlikte getirdi. Bu tutum hem 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasını önledi, hem de İstanbul'da tam bir askerele darbe provası yapılmasını gerektirecekti. Öteyandan DISK yöneticilerinin tavırları İzmir'deki diğer ilerici kutlamaların daha da yığınal olmasını önledi. Tabansız yöneticiler tabana yasak koyarak 1 Mayıs'ı kutlanmasını engellediler. Buna rağmen DISK yöneticileri, tüm emelleri rağmen 1 Mayıs'ı İzmir'e koştular. DISK yönetiminin sendika bürokratlarının tutumu, kamuoyunu 1 Mayıs'ı karşı çıkırdı. Gerici faşist güçlere yardımcı oldu. Bununla da kalmadı, işçi sınıfının ve onun savaşkanlığının stimüle haline gelmiş olan DISK'in saygınlığını büyük darbe vurdu. DISK'in boş eden, işçileri maceraya sürüklemeye çalısın bir kuruluş olarak tanıtılmasına olanak sağladı.

YA ARDLARINA TAKILANLARA NE DEMELİ?

DISK bürokratlarının bu tutumlarının nedenleri bilinmiyor değil. Ancak kimi sosyalist partilerin, DISK'in tabansız yöneticilerinin işçi sınıfının gerçek çıkarlarını, 1 Mayıs'ın gerek anlamını, somut durumun belirlediği strateji ve taktikleri hiçe sayıp politikalarını peşine takıldıkları gözünü.

Örneğin Türkiye İşçi Partisi, DISK yöneticilerinin yanlış, maceracı, provokasyonca açığ çıkardıklarını iyi ka buldu, kendisinin bunlara koydukları hedefleri sıraladı. DISK yöneticileri yığınal suya indirince de, TIP yöneticileri tek başlarına kaldılar. TIP Genel Başkanı Ecevit Boran 23 Nisan günü yaptığı bir konuşmada, «Eğerler diğer bir ulaşmacı ihtimal de işçi s-

ardından...

maft ve emekçi kitleleri temsil eden su yada bu heyetin Takdim'e gidip çekim koymasın. Bu çeşit formlara asla ittifak edilmemelidir. Bu, 1 Mayıs'ın yaşak sıvama kabllinde kutlanam olur. diyor-du (Yürüyüş, sayı 213, s.8.)

TIP yöneticileri 1 Mayıs'ın yığınsal olarak kutlanmasına, burjuvaziye karşı gerçek bir yığın eylemine dönüştürme, demokratik bir adım olması hedefine varmasına katkıda bulunmuşlardır. Birlik ve yığınsallığı hiç sorun etmeden, işçi bir grup protesto-suna dönüştürmüşlerdir. 1 Mayıs'ta Merter'deki eylemler, daha çok sokağa çıkma yaşayışını ve sikiyönetimi pro-

testo niteliği kazanan sınırlı ve dar bir eylemdir. TIP, 1 Mayıs'ın Genel Başkanının daha birkaç gün önce kinadıti simgesel protesto hareketi biçiminde kutlamış, özünde 1 Mayıs'ı kutlanmamıştır.

TŞİP ise, tüm 41 Mayıs tartışmaları boyunca DİSK paralelinde yazıp çizdiği halde, TIP kadar bile protesto gücüne sahip olamamış, 1 Mayıs kutlamasının önemli bir eylemi değil, sadece Genel Başkanın bir gerçekliğine sikiyönetimde gözaltına alınmış olmuştur. 1 Mayıs'ta yok olan bu sosyalist, parti, daha sonra İzmir'deki 1 Mayıs kutlamasına tahrihata, yalan yanlış bül-

gyle ve küfürle karışarak 1 Mayıs'taki çokluğunu evarına dönüştürme çabalarına girişmiştir.

Göçüst çizgi ve gruplarda ise 1 Mayıs konusunda tam bir kargaşa, bir karışıklık ve sonunda da, önceki tüm keskinlikle rağmen çoğunlukla teslimiyet yatılına izlenmiştir.

Macuların sözlünü bile etmeye değmez. Onlar bu yıl baklavyı iyice ağızlarından çıkartıp Burjuvazinin en gerici kesimleriyle birlikte 1 Mayıs'ın Bahar Bayramı olarak kirlenmiş kutlanmasını istemişlerdir.

İZMİR'DE İŞÇİ SINIFI VE GERÇEK DEMOKRATLAR SESLERİNİ DUYURDULAR

İşte 1 Mayıs İzmir kutlaması, bu koşullar altında ve tüm bu olumsuzlukları giderici biçimde gerçekleşti. Eylemin, kutlamamızın önemli küçültmek için verilen yalan yanlış rakkamlar ne olursa olsun İzmir'de Konak ve Cumhuriyet alanlarında Türkiye'nin dört bir yanından türlü engelleri aşarak gelmiş onbinler vardı. Kalabalık, geçit sırasında yüzbünlük bir niceliğe ulaştı. Yığınsal eylem İzmir'de kutlandı. 1 Mayıs'ın burjuvazinin yönettiği tüm karalama çabaları boşa çıktı. İşçi sınıfının sözünün eri olduğu kanıtlandı. İzmir'de sıklıkla yörünce yumruk, dığnana, top, doctlara güven verdi.

İşçi sınıfının politik hareketi, stanbul kutlaması için doğru bir önderlik sağlanmadığı, DİSK yöneticilerinin tu nunun provokasyona açık bir ortam yarattığı ve İstanbul'da 1 Mayıs'ın yığınsal olarak anlamına uygun kutlanmasının olanak dışı kaldığı açıkça görüldüğü için, temirde kutlama çabasında bulunmuşlar. Burjuvazi açısından önemli olan 1 Mayıs'ın sırada veya burada kutlanması değil yığınsal olarak gerçekleştirildiği biçiminde, yığınsal bilinçlendirerek kutlanmıştır. Onun korkutucu ve engellemek istediği budur. 1 Mayıs 1979'da da, yine korkutucu ugratılmıştır. İşçi sınıfı ve onun politik örgütü tarafından...

1 Mayıs 1979'dan itibaren büyük dersler çıkarması gerekiyor. Sınıf savaşımında doğru önderliğin ve İlerici güçlerin birliğinin ne kadar yaşamsal önem taşıdığını artık kavraması gerekiyor. Bunun için öncelikle DİSK'in birliğinin yeniden sağlanması, işçi sınıfının politik ve sendikal birliğinin güçlenmesi ve bu yönde tüm ulusal demokratik güçlerin birliğinin pekişmesi için ardicel çaba harcamak gerekiyor.

İlerici Kadınlar Derneği Susturulamaz

28 Nisan 1979 günü İstanbul Sikiyönetim Kuman-danlığının aldığı bir kararla İlerici Kadınlar Derneği Genel Merkez faaliyetten alıkonuldu. Aynı saatlerde bu karar Türkiye çapında teleklerle tüm idari makamlara iletiliyor ve gerek sikiyönetim bôğeleri, gerekse diğer il ve ilcelerdeki 33 İKD şubesi ve 35 temsilci-liğinin kapısına mühür vuruluyordu.

Gerek o gün, gerekse daha önce İKD Genel Merkez ve şubelerinde yapılan çeşitli aramalarda, yasa dışı hiçbir yayın, araç, vb. bulunmuş değildi. O halde, faaliyetten alıkonulma kararının gerekçesi neydi? Bu gerekçe çeşitli basvurlara karşın, tebliğ edilmekten kaçınılıyor. Gerekçenin "amaç dışı" ya da "huzur bozucu" faaliyet olduğuna dair söylentiler vardı.

Gerçekten de İKD'nin varlığı ve çalışmalarının bazı çevrelerin "huzuru bozucu" açığı. Dört yıl önce kurulan İKD, ilk kez ödememiş emekçi kadınların çıkarlarını savunmak için örgütlenen ve savaşına sokan demokratik bir kadın örgütüydü. Böylece kısa bir sürede yurdun her yerinde örgütlenmişti. Üye sayısı 15 bin aşmıştı. İKD'nin beljeleri, çeşit işe giriş hareketleri, her ilgerinde, her mahallede kreye, sanalıklar toplum-sal işlev sayılmaktadır ve daha pek çokları, artık resmi yayınlara bile yer alıyordu.

Son dört yılda Türkiye'de ilk kez kadın yürüyüşleri düzenlendi. İlerici kadın hareketi, barış ve silahsızlanma için savaşımın ön safalarında yer aldı. 2. Stokholm imza kampanyasının ölkemizde yaygınlaştırılmasında, Dünya Barış Günderinin kutlanmasında, silahlanma harekâmlarının indirilmesi kampanyalarında başı çekti. İKD, aynı zamanda Türkiye İlerici kadın hareketi'nin dünya demokratik kadın hareketi içinde saygın bir yere sahip olmasını sağladı.

Hiç şüphesiz bütün bu çalışmalar gerici faşist güçler için "huzur bozucu"du. Hele, kadınların bütün dünyada İlerici, demokratik hareketlere katılmalarını önlemişin açıkça ortaya çıktığı, örneğin yamışımızda İrande kadınların anti-empereyalist savaşımında rolünün herşeyden televizyon ekranlarından sergilendiği bir dönemde!

Sikiyönetim İlanına neden olan eylemlerde parmağı olduğu açıkça ortaya çıkan faşist örgütler, ÖGD'lere dokunulmasını yığınsal demokratik bir kadın örgütü olan İKD'ye yönelen bu anti-demokratik uygulamaya CHP ağırlıklı hükümetin emperyalist güçlerin baskısıyla sürüklenmiş sağ konuların açık göstergesidir.

Gerici-faşist güçler, İKD'yi boy hedefi olarak, emekçi kadın hareketini sürdürmeyi, demokratik savaşımın önemli bir bileşeninde yoksun bırakmayı planlıyorlar. Çetelik bu uygulamaları açılmaya cesaret edemiyor, sessizce geçirmeye çalışıyorlar.

İKD, arici emekçi kadınlarımızın bağrında sökülüp atılmayacak kadar kök salmıştır. Ama, eğer demokratik güçleri İKD'ye yönelen saldırı karşısında üzün kalır, bu ve benzeri girişimleri göğüslemeye uskun değil bir birliktelik sağlanmazsa, saldırı diğer demokratik örgütleri de uzanacaktır.

Bu nedenle, İKD'yi faaliyetten alıkonan kararın kalkmasını için savaş, demokratik hakların savunulmasını savaşımıyla özdeşleştir. İnsan haklarını savunular, İKD'yi susturarak kadın hakları için savaşımı durdurmak isteyenlerin bu tutumuna kayıtsız kalmalar. İKD'yle dayanışma demokratlığını, İlericiliğini asgari göstergesidir.

Başta TIP ve DİSK yöneticileri olmak üzere tüm 1 Mayıs tutukluları serbest bırakılmalıdır

1 MAYIS'ın öncelikle ve izleyen günlerde, ege-men sınıfların antidemokratik baskı ve terörün tırmanışına geçti. Askersel darbe söyleneğinin yaygınlaştığı, CHP ağırlıklı hükümetin sağa tam teslimiyet için girdiği, ekonomik ve politik bunalımın derinleştiği bir dönemde, işçi sınıfının ve demokratik güçlerinin en doğal demokratik hakkı olan 1 Mayıs kutlaması üzerine en ağır yasaklar kondu. 1 MAYIS öncesinde dernekler, sendikalar, işçi mahalleleri, parti binaları, yaymevleri, deği idarehaneleri basıldı, arandı, çeşitli kişiler gözaltına alındı. Tam bir terör yaratılmak istendi. Sikiyönetim günü İstanbul ölü kent haline getiren askersel bir darbenin provalarını salınma yapıldı.

1 Mayıs'ın 1 Mayıs Alanı'nda kutlayacağız diyen DİSK yöneticileri henüz bu konuda hiçbir eyleme geçememiş, 1 Mayıs öncesinde gözaltına alındılar ve daha sonra İstanbul Sikiyönetim Mahkemesine tutuklandılar.

1 Mayıs günü sikiyönetimin baskılarını protesto yöneltmiş, barışçı bir gösteri yapan TIP yöneticileri ve eylemleri de gözaltına alınıp tutuklandılar. TIP'ın yetmiş yaşındaki Genel Başkanı Behice Boran da dahil protestoları gösterişine katılanlar günlük görevlerini tarafından hırpalandılar, kimisi yürüyemeyecek hale getirildi, aksamkaları görülmeye hakları günlerce kasatıldı, işkence görüldü.

TŞİP ve Vatan Partisi Genel Başkanları, yayınladıkları bildiri ve demecler yüzünden gözaltına alın-dılar.

30 Nisan ve 1 Mayıs günleri, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde, İlericiler, demokratlar, işçiler, gençler, kadınlar, 1 Mayıs'ın kutlamaya giderken veya kutlama sırasında gerçekleştirilen tutuklandı ve kutlamalara katılmaları engellenmek istendi.

Halen Türkiye'de 1700'ü aşkın kişi 1 Mayıs'ta ilgilili olarak tutuklanmış veya gözaltında bulunuyor. Dünya İlerici kamuyununda da protesto ve tepkilerine neden olan bu antidemokratik baskılara karşı Türkiye işçi sınıfı ve onun örgütü gücü, tüm İlerici örgüt ve kuruluşlar, İlericiler, demokratlar, sosyal demokratlar, sosyalistler, komünistler, ortak istemlerini «Başta TIP ve DİSK yöneticileri olmak üzere tüm 1 Mayıs tutukluları serbest bırakılmalı, anti-demokratik baskılara son verilmelidir» diyerek dile getiriyorlar.

Bu sessiz kulak vermeyenler, bu doğrultuda düğün-ün davranışlarını tarih ve Türkiye halkı önünde sorunlu olacaktırlar.

Asgari ücret mi, sürünme ücreti mi?

Asgari ücret işçi sınıfına 1 Mayıs hediyesi biçiminde 1 Mayıs öncesinde 5400 lira olarak belirlendi. Bir önceki asgari ücret ise 3300 lira idi. Yüzde 63'lük bir artış... Sıraların kuru ve zaman zaman aldatıcı dilleyle konuşmayı yeşilecek bir iktidara «iddialı» konuşma olanağı ve recek bir artı. Ama birakin bilimsel açıklamaları, haya-zın çıplak gerçeği bile boyar bir demagojiyi siler atıyor.

3.300 lirahik asgari ücretin belirlenip yürürlüğe girdiği 1977 yılından bu yana fiyat artışları daha başka bir deyişle enflasyon hızını göz önüne alarak bu hız yüzde 160 civarındadır. Yukarıdaki yarıya yeterince açıkların. Sımdı sorunun diğer yanlarını görelim: Bir kere asgari ücret 5400 liradır» demek yanlış, yanlış, aldatıcı. Asgari ücret iki çocuklu evli bir işçi için 3.200

lira ile 3.500 lira arasında değişen bir gelir demektir. 5.400 lira brütür. Bunun neti 3500 lira civarındır. «Evet, brütüzdür ama, vergi ve sigorta primi olarak kestene bölümlü, vergiler kanalyetia devletin işçi yurttaşlara ve tirdiği hizmetler biçiminde gene işçilere geri dönmedektir. Sigorta primleri kanalyetia ile sağlık hizmetleri, emeklilik maaşı biçiminde gene işçilere dönmektedir...» diyenler

var. Sormak gerekir: Şu kesilen vergiler kanalyetia işçi yurttaşlara dönen devlet hizmetleri nelerdir acaba? Ya SSK hizmetleri? Tekelci sermayenin elebaşlarına peşkeş çekilen SSK fonları değil midir işçilerden ve asgari ücret alan işçilerden ke-silen sigorta primleri? Sonra yasa tarafından «Her yıl belirlenmesi» öngörülmüşken, Türk-İş'in gangster elebaşlarının omuzdağ-

ğı ile asgari ücreti iki yılda, kimi kez üç yılda saptayana ve böylece, gerekçesi alınmaz yasa dışı yollarla işçilerin parasını fahiş kullanma olanağı elde eden parabolabaları değil midir? Dahası asgari ücret belirlenme kurulumu «işçi, işveren, hükümet temsilcileri» biçiminde birleştirip sürdürülen aldatmacaya ne demeli? İşçi temsilcisi denilen Türk-İş'in sarı yöneticileridir.

Ote yandan hükümet temsilcisi mi kurulum «taraf-sız hakem» gibi gösterme çabasını yitilerek kaldırılacağı işçi kaidi mi Türkiye'de? Hükümet tarafından «İktidar burjuvazinin elindedir ve asgari ücret saptama komite-sinde Türkiye işçi sınıfı aslında üçe karşı safır oyları temsil edilmektedir».

Bilim asgari ücreti pek kesirime ve pek duru tanımlar: Asgari ücret belli bir ölçüde, belli bir zaman diliminde, veri olan teknolojik düzeyeye göre «niteliksiz işçinin işgücünün fiyatıdır».

İşgücünün fiyatının (ücretin) tanımı işe şöyle: Bir işçinin Yaşayabilmeye, yarın yeniden üretimin yapılabilmeye, ösünü yürütülebilmeye için zorunlu olan ihtiyaç maddelerinin edinmesine yetecek olan para yada hizmetlerdir.

Bilim (Yani Marksizm) bu tanımlamalarda «dönümlü yürütülebilmeye için...» diyor. Yani tek bir işçi için değil, bir işçi ailesi için» diyor. Kapitalizme işçi, kapitalistlere ne ni işgücü satıcıları (işçiler) yetiştirmek için ailesine yetecek kadar ücret almak zorundadır. Oysa Türkiye'de asgari ücret «tek» işçi için hesaplanır. Yani işçinin işçi cü-satın alınması (örneğin dört kişilik) ailesinin çalıştığı işçi dışında kalan bireylerin «hakkı» alınmaz çalmır.

Ve son soru: Brüt 5400 lira 1979 Türkiye'sinde bir işçinin yaşayabilmeye, yarın yeniden işbaşı yapabilmeye, dönlü yürütülebilmeye, barınabilmeye, beslenebilmeye, eğlenebilmeye, dinlenebilmeye için gerekli olan para miktarı mıdır?

Tekelci sermayenin sözcüleri bu soruya «asgari ücret %65 artışla 5400 lira olarak saptanmıştır» diyerek bu soruya «evet» cevabını veriyor.

O halde doğrudan teknelci parabolabaları! Alın siz ayda brüt 5400 net 3200 lira ve Gecginin bakalım. Alın ya parayı, beslenen, barınan, eğlenen, dinlenen...» de görelim...

İşgücü denen mal, bütün malların fiyatlarını belirleyen kuralları değil de kendisi zorba itidatçı güçleri ile fiyatı saptayı alanlara ne demeli?

Söyleyin: Kapitalist bile denmez, düpedüz hırza demir. Türkiye tekelci sermayesi buralarda, son asgari ücret saptaması ile bir kere daha beğeldi. Olup bitenin ezeti bu...

Genel Kurul'dan sonra Türk - İş Türk - İş'te ilerici muhalefetin savaşımlı süreci

Türk-İş'te bu güne dek oluşan en kararlı ve etkin ilerici muhalefet kongrede uğradığı yenilgiyi değerlendirdi. Muhalefeti oluşturan ilerici sendikaların yenilgilerinin nedenlerini teker teker saptadılar. Kendilerini ihnet edenleri açığa çıkardılar. Türk-İş'in geleneksel politikasını sürdürmesinden yana olan bazı sağ-sosyal demokrat uzlaşmacılar son günün yaptıkları dönüşle arkadaşlarını satmıştı. Bunu Federasyonunda, DYP-İS'e Maden Federasyonuna, Türk-Harp-İŞ'te bağlı sendikaların vardı.

Türk-İş Genel Kurulunda, son ana kadar yapılabilecek bir anlaşmayla yeniden Genel Başkanlık hayal eden sarı sendikaların ağa babası Halli Tunç da sol göstere göstere, yönetimi gerici-fahiş sendikacılara satanlar arasındaydı.

Kongrenin sonucunun belli olmasından sonra biraraya gelen ilerici demokrat sendika yöneticileri savaşlarına büyük bir güçle devam etme kararını aldılar. Hem bu kez iyi bir sinavdan geçmişler, akla-kararı açık seçik göstermişlerdi. Sosyal demokrat hareketin Türk-İş'te bu güne kadar ulaşamadığı bir nitel gelişime ulaştığı görülmüştü sendikacılara.

Bu aşamada ne yapılabilecekleri konusunda da tartışılan Türk-İş'li ilerici sendikaların «Sımdıllık» konfederasyonlarının dan ayrılmaya gündeme gelirmeye kararı aldılar. Bu karar alırlarken ösüründe durdukları en önemli öge DISK'in içinde bulunduğu yönetimin bunalmış-ıydı. DISK, kendisinin belkemiğini teşkil eden sendikaları salt tabansız bazı kişiler

yönetimlerini sürdürülebilmeleri kaygısıyla dışarda bırakma düşüncesine kapılmış ve bunun uygulanmasına başlamıştı. Bu aşamada tabanlarının DISK'le ilgili bir propaganda yapabileceği hayli güçlü. İlerici-demokrat sendika yöneticileri Türk-İş içinde kalarak savaşım larını sürdürmeye karar verdiler.

Türk-İş'teki sosyal demokrat kanat önemli bir deneyden geçmiş bulunuyor. Kuşkusuz bu deneyimin iyi değerlendirilerek ve bu deneyimden kalıcı dersler çıkarmak zorunda. Muhalefet bunu iyi bilir. Sınıf ve kitle sendikacılığı yolunda adınlar atmaya başlarsa Türk-İş'teki gerici yönetimin çok kısa sürede DISK'in tabansız yöneticilerinden farkı kalmayacak ve taban bu gerici tayfasını irtindan alıp kaçacaktır.

TEK GES-İŞ'te sınıf ve kitle sendikacılığı yönetime yürüyor..

Üç hafta önce yapılan TEK GES-İŞ Sendikası İstanbul Şubesi Genel Kurulu'nda sınıf ve kitle sendikacılığı Genel Merkez'in engel ve oyunlarını bozarak yönetime geldii.

Genel Kuruldan on gün önce, İstanbul Şube Başkanı Beyhan Tınbılın genel Merkez tarafından sendikadan 6 ay geçici olarak ihraç edilme tabanda yokun tepkilerinden öden oldu. Genel kuru günü geçici olarak nedeniyle salona alınmak istenmeyen Beyhan Tınbıl'a delegeler sahip çıkarak, genel merkez'in çabalarını boşa çıkardılar ve Tınbılın salona alınmasını sağladılar. Tüzük te, sendikadan geçici olarak ihraç edilemlerine, sebep ve sonuçlarına hakkında sahip olma özgürlüğünü rook etmek isteyen genel merkez'in engelleriyle mücadele politikası böylece devlet tarafından mahkum edildi.

Daha sonra yapılan divan seçimlerini, Ankara şube başkanı Alparslan Bıyramçılı, genel merkez'in aday karşısında açık farkla kazandı. Bu arada bütün tartışmalara genel merkez lehine müdahalede bulunmak isteyen DISK Yürütme Kurulu üyesi Rıza Güven, delegelerden «tabansızlar istifası» yaptığını olarak her defasında yefine oturmak zorunda kaldı.

Seçimlerde Genel Merkez'in adayları, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelilerini savunan Beyhan Tınbıl ve arkadaşlarının listesi karşısında açık farkla yenilgiye uğradı. Böylece Ankara'dan sonra sendikaların ikinci büyük çabası olan İstanbul'da da DISK'in tasfiyecilik politikasını paylaşılan genel merkez'in tutumuna karşı çıkan tabanın savundığı adaylar yönetime geldi.

«YETKİ» ORTADA KALDI ERDEMİR'de Sermaye bütün kozlarını oynuyor

Erdemir'de yetki belirlenmesi için yapılan referandumda, Devrimci Maden-İş sendikasına Türkiye Maden-İş Sendikası karşısında 400 civarında fazla oy çıktı. Ancak oy sayısı yeterli çoğunluğu sağlayamadığı için yetki yine ortada kaldı.

Erdemir olayı, Savaş Yol'unun gelecek sayılarında etrafına ele alınacaktır. Ancak, hemen söyle-nilebilecek olan, Erdemir'de, tekelci sermayenin ve sınıf sendikacılığının düşman güçlerin, ellerindeki her türlü kozu kullandıklarıdır.

Yürütülen çok yanlış politikta, saldırı, karalama, iftira, propaganda ve baskılar her Türkiye Komünist Partisi'nin yıpratmaya ve antikomünizm silahı kullanılarak Maden-İş'i karalamaya yönelmiştir.

Sermaye bu çabalarında, yanında maoist hainleri ve sağ sosyal demokratları bulmuş, bir kısım CEP'li çevreler, antikomünizm histerisi içinde, Maden İş'te karşı pacaları ve kolları sermayeye birlikte sağlamışlardır. İşçi sınıfının savaşımı bu güne gelse yarın gerek sonucu belirleyecek, sarı sendikalar Ereğli'den söküp bitilecektir.

VİETNAM'LA DAYANISMA KONFERANSI İSTANBUL'DA TOPLANDI

● Barış Derneği'nin düzenlediği Konferansa 25 Örgüt katıldı.

BARİŞ Derneği'nin çağrısı üzerine 25 demokratik örgüt ve meslek örgütünü katıldığı «Dünya Barışı ve Vietnam Konferansı» 23 Nisan 1979'da İstanbul'da toplandı. Vietnam halkının ABD Emperyalizmini dış getirdiği 30 Nisan arifesinde yapılan bir konferanstan önce, Türkiye çapında bölgesel toplantılar ve konferanslar düzenlenmişti. Bölgesel konferansların delegasyonları birlikte Helsinki'deki Viyetnam Halkıyla Dayanışma Uluslararası Konferansına katılan Türkiye delegasyonu da çalışmalara katıldı. Türkiye İşçi Partisi konferansın gözlemleri olarak yer aldı.

Barış Derneği Genel Başkanı Mahmut Diker demin yaptığı açılış konuşmasından sonra, Vietnam Dünya Barışını Koruma Komitesi Başkanı Phan Anh in konferansa gönderdiği mesaj okundu. Bundan sonra bölgesel delegasyonlar, çeşitli örgütler Viyetnam halkıyla dayanışmalarını dile getiren aramangarını ve toplantıları imzaladı, başkanlık davanına sundular. Çocuk korosunun söylediği barış ve dayanışma türkülerinden ve çocukların Viyetnam çocuklarına yazdıkları mektupları okunaldırından sonra, açılış oturumu sona erdi.

Genel kurul çalışmaları düzenlendi, kişiler, kuruluşlar, maocu Pekin yönetiminin kanlı saldırılarını kınadılar, onların yerli izanlarını karşı savasını yükselttilerine gereği üzerinde durdular ve Viyetnam ile dayanışmasını barış ve ulusal bağımsızlık savaşımında yer alan tüm kişi ve kuruluşların görevi olduğunu belirttiler. Bu arada Barsseverler Cemiyeti adına konuşan Adnan Cemgil, Türkiye'deki barış hareketinin gelişmesini ve büyümesini söz etti. Türkiye İşçi Partisi adına söz alan Yavuz Ünal da TIP'ın Vietnam halkıyla dayanışması için de bulunduğunu ve bu yol daki tüm girişimleri aktif destekleyeceğini bildirdi.

Konferans çalışmaları, Türkiye barış güçlerinin Viyetnam halkı ile dayanışma içinde olduklarını kamuoyuna duyurdu. Barış programını ayakta aklınarak onaylanmasıyla son buldu.

Ahmet Taştan 141. Madde'den yargılandı

ÜRÜN Yayınları sorumlusu Ahmet TAŞTAN hakkında, TKP programını yayımladığı için açılan yeni bir davada, Taştan 142. maddeden sonra, bu defa da Türk Ceza Yasasının 141. maddesinin ihlal iddiasıyla yargılandı.

Ahmet TAŞTAN'ın avukatları ve TAŞTAN, İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesinde 27 Nisan günü yapılan ilk duruşmada savunmanın hukuk dışı iddiasını cevapladılar. Ceza Hukuku'nun en temel ilkesinin çiğnediğini ve aynı konuda ilk aydın dava açılmasını duyacağını belirtti. Yargıçlar Kurulu; bu açık hukuki hata dolayısıyla, daha önce 2. Ağır Ceza Mahkemesinde açılmış olan dava dosyasının geri istenmesini kararlaştırdı. Mayıs ayında ikinci duruşması yapılacak davada hukukçular söz konusu hukuki hata yüzünden davanın reddedilmesine muhakkak göziyle bakıyorlar.

Federal Almanyalı hukukçu Lermann,

TKP Programı davasının büyük ilgi ve tepkiyle izlendiğini söyledi

«Var olan şey inkar edilemez!
TKP üzerindeki yasak kaldırılmalıdır.»

SAVAŞ YOLU: İstanbul'da geliş nedeninizi açıklar mısınız?

LERMANN: İstanbul'da Ürün Yayinevi mensubu Ahmet Taştan hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 141/1 maddesinden açılan davayı izlemek üzere geldim. Ben Federal Almanya'daki Demokratik Hukukçular Birliği üyesi olarak bu davayı incelemek istiyordum. Ayrıca Münih Barosu avukatları da bölgenin ilginç bir davanın izlenmesi gerektiği görüşündeydi. Hareket etmeden önce pek çok meslektaşım Avrupa'da uzun yıllardan beri eş görüşmedik türden bu davaya büyük ilgi duyduklarını belirttiler. Bunlar arasında sanayim ki yalnızca komünist avukatlar var di. Sosyal demokrat, liberal hatta gerici partilere oy veren ya da bunlara üye avukatlar da bir fikir, bir yayını mensup davası konusunda ola-bileceğini, bunun gereklerini öğrenmek için mümkün olduğu kadar uzun ve detaylı not tutmamı rica ettiler.

SAVAŞ YOLU: Ürün Yayını evli sorumlusu Ahmet Taştan'ın «Türkiye Komünist Partisi Programını yayımladığı için yargılandığı, ilkenize nasıl karşılığınız?

LERMANN: İlerence ilkesinden bir örnek vermek istiyordum. 1969-1971 yılları arasında Federal Almanya'da benzer bir dava görüldü. O zaman legal olarak çalışmaya başlayan Alman Komünist Partisi'nin programı yayın-

Federal Almanya Demokratik Hukukçular Birliği üyelerinden hukukçu Lermann, Ahmet Taştan'ın davasını izlemek üzere İstanbul'a geldi. Lermann, SAVAŞ YOLU'nun sorularını cevaplandırıyor ve TKP üzerindeki yasayı eleştiriyor. Lermann'la yapılan konuşmayı aşağıya sunuyoruz.

lanmıştır. Bu yayın aynı Ahmet Taştan'ın açılan dava gibi, güncel konuya haline geldi. Ancak mahkeme, bir Komünist Partisi'nin programının yayınlanmasından önce ve örgütlenme açısından hiçbir sakıncası olmadığını karar verdi.

Bunu belirttikten sonra, so funuzun yanıtını veriyim. Ahmet Taştan'ın Türkiye'deki hareketine büyük ilgi hizmet yapmıştır. Çünkü kamuoyunda sürekli eleştirilere, hatta saldırılara uğrayan bir programı yayımlayarak, bu programın aslında neler içerdiğini açıklaması kamuoyunu bu konuda aydınlatmıştır. Bu, ilkenizde gerekli ve haklı bir yayıncılık olarak tanımlanmaktadır. Bu programın yayımlanması sonucu, yayıncı Ahmet Taştan hakkında dava açılması Türkiye'deki demokrasi açısından endişe doğurmaktadır.

SAVAŞ YOLU: Sayın Lermann, sizce Türkiye Komünist Partisi üzerindeki yasak ne anlama getirmektedir?

LERMANN: Hukuksal açı-

dan bu yasayı geçersiz kılan, ilkenizde ilkenizin altına imza koyduğu uluslararası sözleşmelerdir. İnsan Hakları Evrensel Beyanname, Avrupa İnsan Hakları Bildirgesi, Helsinki Nihai Senedi, Birleşmiş Milletler kararları gibi. Hem düşüncelere ve örgütlenme özgürlüğüne yasak koymak hem de bu uluslararası belgelere imza atmak bağdaşmıyor. Ayrıca bildiri ilki kadari, Anayasamızda da TKP üzerindeki yasayı geçersiz kılan maddeler vardır. Demokratik hukuklarımızın, bilim adamlarımızın, bir sürü mutlak ve geçerli maddeleri uygulanmasını sağlayacakları inanıyoruz.

Politik açıdan ise, eğer bir tekide işçi sınıfı varsa, onun partisi de olmalıdır. Var olan bir şeyi inkar etmek olabektedir. Ayrıca bu, aynı zamanda TKP'yi yasaklayan ceza maddesinin de ihlal anlamına gelmektedir. Çünkü sosyal bir sınıf, diğer bir sosyal sınıf üzerinde tahakküm kuruyor. Onun partisini yasaklıyor. Bu ne uluslararası politikaya, ne de uluslararası hukuk kurallarına uygun düşer.

Burada şu konuya da değinmek isterim. Bizde Al-

man Komünist Partisi üzerindeki yasak kalkmadan önce politikacıların bir bölümü, bir takım partilerin işçi sınıfını temsil ettiklerini ileri sürmekteydi. Sanırım bu sizin ilkenizde de görüldü. Ürün Bu konuda da sunuları söylemek isterim. İkinci olarak da madem ki işçi sınıfının partisi olduğunu iddia eden diğer partiler yasak değildir, o halde TKP üzerindeki yasak da kaldırılmalıdır.

SAVAŞ YOLU: Federal Almanya'daki meslek yasakları konusunda üzerinde bu yük bir baskı var. Türkiye kamuoyunu bu konuda biraz aydınlatır mısınız?

LERMANN: Diyebilirim ki, ilkenizdeki meslek yasakları Alman Komünist Partisi üyeleri üzerinde önemli bir baskıdır. Gerçi partilerin tutulmaması, yargılanması, tutulmaları, ama işsizliğe itilecek bir başka biçimde, işsizlik dışı bir yöntemle cezalandırılmaktadır. Küçük, suz, tutuklamaların yapılması, yargılanmaları gün deme gelmemiş, Alman işçi sınıfı için bir yöntemdir. Bu nedenle meslek yasakları karşı savagim da, rapiri: Ürün Davası gibi, Uluslararası kamuoyu tarafından titizlikle izlenmekte ve meslek yasalarına karşı verilen savaşım uluslararası destek görmektedir.

İşçi sınıfı 1 Mayıs'ı İzmir'de

1 Mayıs 1979'da, İzmir'de coşku, kararlılık, yiğitlik ve işçi sınıfı vardı. İşçi sınıfının yolunda yürüyene gerçek demokratlar, yurtseverler vardı. Türkiye'nin dört bir yanından, Van'dan, Karst'tan, Karadeniz'den Akdeniz'den, İstanbul'dan, Konya'dan, Ankara'dan akın akın gelip sayılarına yüzbine varanlar, provkasyonlara yetenelerine 1 MAYIS'ı kutlatmamak için türlü dolap çevirenlere işçi sınıfını bölen ve bölücülerin oyunlarına kapılanlara, işçi sınıfının çıkarlarını ve devrimi değil günlük grupçu çıkarlarını öne alanlara, işin geçeceğinde değil lafında olanlara ve tüm uzlaşmacılara, 1 MAYIS'ta, İzmir'de, Konak Alanında, gereken cevabı verdiler.

İZMİR'de günlerce önce başlatılan terör havası 1 Mayıs gününe kadar yerel gazetelerin manşetlerinde sürdü. Dükkanların sadımlacağı, birçok militanını çeşitli kentlerde İzmir'e geldiği, silahlı oldukları ve tenislerine huz verildi. Amaç, törene katılımı azaltıktı.

Oysa 1 Mayıs sabahının erken saatlerinde Konak alanını görenler, bir bayramın başlamak üzere oldukunu anladılar. Alanın tüm çevresi renk panolarla, pankartlarla donatılmıştı. Çeşitli beğitler işçi sınıfının, emekçi halkın istemlerini dile getirmekteydi. Maden-İş Sendikası 3. Bölge temsilciliğinin Konak alanına bakan yönüne asılan dev panoda «Güzel günler geçireceğiz çocuklar» deniliyor ve 1 Mayıs'a 1979 çocuk yılı birleştiriliyordu.

Arabalara akıyor İzmir'e. Yüzlerce otobüs sabahın erken saatlerinden önce saatlerine kadar İzmir'e akmaya devam ediyor. Konak alanı doluyor.

Davullar çalıyor alanda, çeşitli yörelerden gelenler, yöresel oyunlarını oynuyorlar davul ve zurna eşliğinde. Folklor costürüyor alana dolanları.

Tüm alana yayın yapan hoparlörde 1 Mayıs marşı hep bir ağızdan söyleniyor Hoparlörde 1 Mayıs marşı çeşitli dillerden yineleniyor.

Genç kızlar kırmızı karantiller taşıyorlar, törene, emeğin, bayramına katılanlara.

10 saatte, 12 saatte hatta 24 saatte otobüse yol alanlarda en ufak bir yorgunluk sürdülmi yok.

Gönderiler içerdikleri terör havası kırılıyor yavaş yavaş. Törene katılmayan izmitliler yavaş yavaş sokağa çıkıyor. Polis barikatının ardından izliyor töreni.

Alanda işçiler, öğretmenler, genç

delikanlılar, yaşlılar ve gençlerle kadınlar bir bayramı hem de binlerce turağı atlayarak, bir çok engeli kırarak ve saptırmaları boşa çıkararak bir arada kutlamanın mutluluğunu yaşıyor.

Mikrofondan yükselen ses, 1 Mayıs 1979'un ne gibi güçlüklerle kutlandığını bugüne, bu alana nasıl geliştiğini anlatıyor.

Saatler ilerliyor. Antep'ten gelen işçi, başka bir otobüsle gelen Antep'li soruyor:

«Bank-Sen'in otobüsü de geldi mi?»

Ankaralı Ankaralı'ya, Konyalı Konyalı'ya, Hataylı, Hataylı'ya, İstanbullu İstanbullu'ya, Vanlı Vanlı'ya, Karşılı Karşılı'ya aynı soruyu soruyor. Gelemezler var.

Engellemeler, mazot yoksuluğunu, gözaltına alınmayı, atlatılabilen tüm tanıdıklarının, tüm dostlarının da alanda birlikte olmasını, bu mutluluğu, coşkusunu paylaşmayı istiyor herkes.

Saat 12. Mikrofondaki ses Cumhuriyet Alanına doğru yürüyüşün başlayacağını bildiriyor. En önde bağımsızlığın sembolü bayrağımız, 14 Eylül'düzlük bayrak. Ardından kız bayraklar! Öreni ardından Maden-İş, Bank-Sen ve Basen-Sendikalarının Genel Başkanları ve Yöneticileri sırayla yürüyorlar.

Maden işçileri geliyor, Kavel işçileri, Demir Döküm işçileri, Profilo işçileri, Arçelik işçileri, Seydişehrin'in, Yedigöller'in, İsmid'in, Kırkkale'nin yiğit işçileri faşist teröre karşı coşuslarını siper edenlerle yan yana, omuz omuz.

MKE işçileri, «İmlat-1 Harbiyenin geleceğini sürdürüyoruz» pankartıyla yürüyorlar.

Ardıardına Bank-Sen emekçileri, Banka emekçileri, «Savaşsız ve

sömürsüz bir dünya» istiyorlar. «Tekellerin egemenliğine karşı tüm ulusal demokratik güçleri cephe ve eylem birliğine çağırıyorlar.

İşçiler, «Yasasın 1 Mayıs, yasasın DISK» diye haykırıyorlar.

DISK'i bölmek, parçalamak isteyenler panit veriyorlar.

Tekstil işçileri, Kimya işçileri, Petrol işçileri, askeri işyerlerinde askeri disiplin altında çalıştırılan işçiler, hastane işçileri, demiryollarında, karayollarında ömür tüketenler yürüyorlar ardarda.

Köylüler geliyor, «İş, toprak, özgürlük haykırışları, «Topraklarımız NATO'ya değil yoksul köylüye verilsin» seslerine katılıyor.

Köy-Koop'un, Ege ve Marmara Köy-Der'in yoksul köylü üyeleri «Demokratik toprak reformu ne oldu?» deresine yürüyorlar. Üretici köylüler, «Tekellere, tefecilere ve aracılarla karşı işçilerle ücretli köylülerle omuz omuz» pankartını taşıyorlar.

Öğretmenler geliyor. Öğretmenlerimiz, «Dünya çocuk yılında Nötron değil süz istiyoruz çocuklarımızı» diye haykırıyorlar. Öğretmenlerimiz bilimin taşıyıcıları, aklımızın ışığı olanlar, çekmek, gül ve hüsrret günleri istiyoruz diyorlar.

Mimarlar, mühendisler, doktorlar, öğrencin üyeleri, asistanlar, sanatçılar, TRT'çiler, yazarlar aydın olmanın onurunu ve namusunu gösteriyorlar. Aydınlarımız işçi sınıfının emekçi halkın yanında olduğunu gururu içtin-

de yürüyorlar.

Sağlık emekçileri, PTT emekçileri, Belediye emekçileri, memurlar hep işçi sınıfının izlediği yoldan onunla birlikte yürüyerek Cumhuriyet Alanına giriyor.

Kadınlarımız geliyor. «Anamız, avradımız, yarımız» geliyor kırmızı çantaları, yakalarında kızıl karantiller ve gözlerinde örgütlerinin kapatılmasının öfkesiyle, haykırıyorlar:

«— İKD kapatılmasın»

Tüm alan yandıyor.

«— İKD kapatılmasın»

Küçükalan'da çocuklarıyla analarını yürüyorlar. O saatlerce yollardan gelenler, o polis ve asker istihbaratları arasında yapılan aramalarda geçerek gelenler, dimdik yürüyorlar.

Gençler geliyor. Binlerce sehit veren, bir çoğu birkaç kez ölüme teslimlanmış gözbebeğimiz gençler geliyor. Herici gençler haykırıyorlar, «Üslere el konsun Amerika defolsun».

Herici gençlerin alana girişi tam 1 saat 30 dakika sürüyor. Gençler yürüyor, adeta alan akıyor.

DDKD'lılar geliyor. Alan «Ulusal

dillere estiliks», «Doğru'da ulusal baskıya sons», «Yasasın Türk ve Kırt haklarının emperyalizme, faşizme ve sovenizme karşı ortak savası» belgite riyle inliyor.

«Fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar hersey emeğin malı olacak» diyen GEB'İ'ler geliyor alana.

Alan doluyor, alan gelenleri almıyor. Alan kıpırkıla geliyor. Alan, bir pankart, fiyama ve inanc denizi

TANILLİ'DEN MESAJ VAR

FASİST kursunların yatağa mahkûm ettiği Servet Tanıllı'nın onbinlerce kilometre uzaktan gönderdiği mesaj okunuyor. «Bizler, bugün, aynı noktada toplanan, aynı düşünce ve heyecanla donatan sey, yarınlarımızı gerçekten bağımsız demokratik ve sosyalist Türkiye'ye olan sarımsız inancımızdır. Bu inanc, bir yerde haya-tunuz anlamıdır. Yaşamıza ve mücadele gücümüzü ondan alıyoruz» diyor Tanıllı.

«Bir avuç parababasının, sömürdücünün, işbirlikçinin, bir emür saltanatının uğruna, siyasete veya güdüldükleri zulüm ve kahir çem-berini param pıra ca edeceğ, şouranın padışahlığına karşı, emeğin, emekçi halkın ve ezilenlerin birleşmesiyle kuracak olanlar silersiniz. «Emekçi halklarımızın, sığın yürütüsüne, tarbin yürütüsüne tek ke-limeyle hayatin yürütüsüdür. Hayatın yürütüsü ise durdurulamaz. Yarınlar, mutlaka, ama mutlaka, heric ve devrimci güçlerin, yani sızlerin olacaktır» diyor.

Göller yaşlı, ama yürekler ve umutlar sınıf kinile bilenyor...

kutladı

30 Nisan 1979... İzmir'e, 1 Mayıs'a gidiyor. İstanbul'da Bostancı çıkışının Ankara asfaltını kesdiği kavak. Polis ve asker kesimi yolu, 8-10 otobüs ardarda durdurulmuş. Otobüsün birinde 40'a yakın kadın, yaşlıyla gençle, Tekstil İşçisi Ayşe onsekizinde. İlk kez 1 Mayıs'a ve ilk kez bir yığın salıyem katılıyor. Askeri ve polis tepeden tırnağa silahlı ve nam lularını üstüne çevrilmiş görünce korkuyor, heyecanlanıyor. Dokuma fabrikasında çalışmanın ve İslam Bayramı'nın katılmamın esusu olduğunu zöbrek sarsıyor. Kimliğini çantasından bulması bir det, eleri ultiyor.

Yarım saat kadar süren arama. «Gedins deniliyor.

Turla'da ikinci arama... Bu kez, tüm aracı bulunanların isimleri alınıyor. İstanbul il sını ve güncü arama. İzmir'e döndürdü. İzmir'in gidip toprak yolda besnel İzmir zifisinde altınca. Tekstil işçisi Ayşe, herkeresinde yeniden heyecanlanarak İzmir'e, 1 Mayıs kutlama törenlerinin başladığı Konak alanına ulaşıyor.

« BAYURUN DAVUTPAŞA KIŞLASINA »

Topkapı'dan kalkıp İzmir'e giden başka bir araç. Daha ilk arama... «18 yaşımdan küçükler var otobüste deniliyor. Otobüs'teki 40 kişi de indirilip, askeri aracı bindiriliyorlar. «İfadeleriniz alınacak» deniliyor.

«İfade almalar sürerken, saat 24.00'e ulaşıyor. «Nasılca sokağa çıkamazsınız, buyrun Davutpaşa Kışlasına.

Liseli gençlerin, çırakların bulunduğu bir otobüs yaşları küçük gerekçesiyle geri çevriliyor. Gençler İstanbul'a geri dönüyor. Hepsini kimliklerinde doğum tarihlerini değiştirerek ve başka bir otobüs bularak, yolda yapılan altı aramayı ve kimlik kontrolünü atlatarak İzmir'e, 1 Mayıs'a ulaşıyor.

80 KADIN BİR OTOBÜSTE

Mazot bulmak ayrı bir det... Yollarda mazot satan bayilerin önünde uzun kuyruklar oluşmuş. Bir çok otobüs mazot bulamadığından yollarda kalıyor.

Yola devam ediyor. 40 kez kadın, kadının bulunduğu bir otobüsün deriyaj telli kopuyor. 40 kadın dağ başında kalıyor. Arkadan yine 40 kadının bulunduğu bir otobüs geliyor. 80 kadın bir otobüs te gidiyor şimdi. Yerlere oturmuş

ONBİNLERİN İZMİR'E AKMASI ENGELLENEMEDİ

lar. 3-4'ü bir koltuğa sığmaya uğrıyor. 10 saat bu şekilde gidiyor.

ANKARA'DA TERÖR VE 525 BIN LIRANIN HİKAYESİ

30 Nisan günü Ankara'da polis terör estiriyor. Tüm demokratik örgütler basılıyor. Gözaltına alınarak tutuluyor.

Ama, Ankara 1 Mayıs kutlamaları na katılmaya kararlı. Ankara'da gecenin yolları düşüyor. Ankara çıkışında aramalar yapıyor. Ankara'dan İzmir'e ulaşabilmeleri yolda en az üç kez durduruluyor. Ankara çıkışı ve yol kesilmesi. Arama yapıyor. Bir kişinin üzerinde 525 bin lira çıkıyor. Makina Mühendisleri Odası Genel Başkanı Fevzi Solt bu. Ankara'dan İzmir'e giden otobüslerin parası var üzerinde.

Polisler, «Çaldım» diyorlar. Bir kez, iki kez, üç kez anlatılıyor: «Otobüsleri ben tuttum, soforlerin parası verilecek». Bu paralar onun için. Dinlemiyorlar. Fevzi Solt ve otobüstekiler gözaltına alınıyor.

Ankara'dan yola çıkan araçlardan birinde taa Urfa'dan gelen çıraklar var. 1 Mayıs'a, İzmir'e gidebilmek, emeğin bayramına katılabilmek için günlerce yol kesmişler. «Yaşları küçükler, Ankara'dan çıkamazlar» buyruluyor. Urfa'dan çırakların 1 Mayıs İslam Bayramı törenlerine katılması engelleniyor.

KARADENİZ, 15'LERİN YOLUNDA

Karadeniz'deki büyük hazırlıklarla karşıyor 1 Mayıs 1979'u. Eni 2,5, yüksekliği 3 metre olan bir pano hazırlanıyor. Panoda Mustafa Suphi ve yoldaşlarının Karadeniz'de katlini sembolize eden bir resim var: Karadeniz'deki bir kayıktan fıskıran kız karanın önünde Mustafa Suphi'nin portresi yer alıyor. Üzerinde 15'lerin portresi yüzünlere yürüldüğünü gösteren binlerce altı Trabzon sokaklarını donatıyor. Trabzon'un herfelci gençleri tüm Karadenizlileri 1 Mayıs kutlamalarına çağırıyor.

Açılan kampanya sonucu 180 bin lira toplanıyor. Bu parayla İzmir'e gidecek otobüsler tutuluyor. Karadeniz, Ege'ye akıyor.

Gaziantep'ten yola çıkan İzmir'e gelenler otobüslerin isimlerini açmışlar, «Güvenin İzmir'e selamsı diye haykırıyorlar. Trabzon'dan Samsun'dan. Kayseri'den. Antalya'dan gelenlerle dolu Türkiye'nin tüm karayolları... Adanahlar, İzmir girişinde yapılan aramayı atlattılar.

KONYA'NIN FAŞİST POLİSİLERİ

Seydişehir'de faşist zinciri kıran Maden-İş üyeleri öldürmüşler otobüslerle. Konya'da ilk çevirme ve arama. Maden-İş Bölge Temsilcisi otobüsünden indiriliyor. «Gel bakalım Başkan diyen, toplum polisleri alaylı... 15 kişi birden saldırıyorlar. Tekrar otobüs'e biniliyor. Yola devam. Konya çıkışı: İkinci arama. «Gel, bakalım Başkan» deniliyor. Tekme, tokat, yumruk dipçik cop... Yine yola devam ediyorlar.

Üçüncü arama ve yine «Gel bakalım Başkan». Dördüncü arama ve «Seydişehir'de sen, burada biz. Gel bakalım Başkan» diyor, gözünü dönmüş bazı görevliler. 15 kişi gözaltına alıyor. Neymiş? Kimliklerinde resim yokmuş.

Konya'dan yola çıkan otobüslerden üçü geçiş izni almıyor. «Vali Beyin emri var İzmir'e gide-mezsiniz.»

şimdi. Sanatçı Meral Taygun çıkıyor kürsüye. «Çocuklar öldürülmesin ve «Emleriniz ve yalana dair» şirirletini okuyor. Koca Nazım'dan.

Taygun, «Amece, teyze bir imza vere. Çocuklar öldürülmesin/Şeker de yiyebilsinler» dizesini söylüyor, bir çok el yüzleri kapatıyor. Sınıf kim, inanc, umut, zıgıtlık gözyaşlarıyla daha da bir boy atıyor.

Bir anda iki yerden iki pankart yükseliyor:

«Türkiye Komünist Partisine Özgürlük»

Alan indiriyor: «Türkiye Komünist Partisine Özgürlük».

Cumhuriyet Alanında kürsünün arkasındaki inşaattın üstündeki bir pankartla, karanlı yurtan işçileri gös-türen dev bir pano asılı. «Bu alan 1 Mayıs alanı».

Oylamaya sunuluyor. Cumhuriyet Alanının adını, 1 Mayıs Cumhuriyet Alanı olması istiyor. Alanın adı artık 1 Mayıs Cumhuriyet alanıdır.

Türkler konuşuyor. Türkler, 1 Mayıs gelenekini anlatıyor. 1 Mayıs'ları yığın salı olarak kutlanmanın işçi sınıfının görevi olduğunu, bu yıl da, tüm engellemelere ve saptırma cabalarına karşın herşeyin aşılacak 1 Mayıs'ın yığın salı olarak kutlandığını hatırlatıyor.

Tören tam bir disiplin içinde sona eriyor.

Çeşitli kentlerden gelenler otobüslerine dönüyor. Birçok otobüsün mazotu yok veya çok az. Gidilecek yol ise uzun. Polis ve asker denetiminde mazot aranıyor. Bulunan yola çıkıyor. Durmak dinlenmek yok. Çarşamba sabahı herkes istinin başında olmak zorunda.

İki gece hic urumadan 1 Mayıs 1979'u kutluyor Türkiye işçi sınıfı ve onun savaş yolunda yürütenler.

Dönüştü yine binbir arama. gözaltına almalar.

Ama, her türlü engele, baskıya karşın Türkiye herfelci gücleri Türkiye'nin aydınlık yarınlarına doğru yürütenler mutlu. Bu mutluluk binlerce pekiştiriyor güzel günlere olan inanc arttırıyor.

Türkiye'de 1 Mayıs'lar ne olursa olsun kullanılacaktır. 1 Mayıs 1979 bu-nu gösteriyor. Haydi 1 Mayıs 1980'e

Canavarın karnı hâlâ doğurcan

DÜNYA demokrasi güçleri 8-9 Mayıs'ta faşizmin yeniliye uğratılışını 34 yıl kutladılar. Ama yenilişinin üzerinden 34 yıl geçse de işçi sınıfının büyük ozanı Brecht'in dediği gibi, **canavarın karnı hala doğurcan...**

Geçtiğimiz Nisan ayının sonlarında, Avrupa'nın dört bir yanından ve İsrail'den, Fransa'nın Strasbourg kentine koşan anti-faşist savaşılar, otuz binden fazla kişinin katıldığı bir gösteriye, nazizm ve faşizmin suçlarının 30 yılda zaman aşımına uğraması ve bu suçlar konusunda af çıkarılması kararını protesto ettiler. Almanya'nın dört bir yanından, Fransa'nın tüm bölgelerinden, Sovyetler Birliğinden, Danimarka'dan, Çekoslovakya'dan, tüm Avrupa ülkelerinden ve İsrail'den gelen yaşlı anti-faşist savaşılar, genç demokratikler omuzomuz insanlık suçlarının affedilmesinin yen bir suç olduğuna haykurdular. Federal Almanya'nın 31 Aralık 1979 tarihli itibariyle faşizmin suçlarını, nazi canavarlarını affetme kararını geri almasını istediler.

Strasbourg'da dünyanın dört bir yanından gelecek faşizme karşı seslerini yükselten onbinler, canavarın karnının hala doğurcan olduğunu, yılanın başını her fırsatta çıkarmaya çalıştığını bilincindeydiler.

Geçtiğimiz bir ay içinde kapitalist dünyanın çeşitli köşelerinde olup bitenler bir rastlantıdan ibaret değildi. İngiltere'de yeni nazilerin olay çıkarmadığı, İrlande'de demokrat örgütlerin toplantılarını saldırdığı gün geçmiyordu. Nisan ortalarında Hitler'in doğum gününde, eski nazi üniformaları giymiş yeni naziler Federal Almanya'nın Avusturya'ya, Hitler'in doğduğu eve koştular. Fransa'da aynı günlerde sinagoglar yakıldı, mezarlıklar basıldı, mezarlıklar üzerine gamalı haçlar çizildi. Faşizmin yeniden örgütlenme olanağı bulunduğu Federal Almanya'da İkinci Dünya Savaşında binlerce Avrupalı anti-faşist, binlerce Sovyet vatandaşı ve çoğunluğu öldürüldüğü bilinen SS doktoru serbest bırakıldı. Üstelik de - demokrasinin adına ne kadar utanç verilecek hapse altı yıl fazla yatmış için(!) Federal Alman mahkemeleri SS canavarının macidini tasminat almışna karar verdi. Maidancek cellatları üye bilinen nazi savaş suçluları Federal Alman mahkemeleri tarafından tahliye edildi. Maidancek cellatlarını bir Düsseldorf mahkemesi tarafından tahliye edilmeleri barışa taşınan son damla oldu.

Dünyanın tüm anti-faşist güçleri sonuncusu Strasbourg'da noktalanın bir dizi anti-faşist gösteri yaptılar. 1945'de yeniliye uğratılışının 34. yılında, faşizm hala boy gösteriyor, hala insanlık üzerinde tehdidini sürdürüyor, ülkemizde de dahil çeşitli dünya ülkeleri hala faşizm canavarının tehdidi altında bulunuyorsa, bu faşizmi doğurcan karnın, yani emperyalist ve tekkel sermayenin henüz yaşamadığıdır.

Bugün dünya demokrasi güçleri, sosyalist sistemin varlığını ve gücüne de dayanarak faşizm karşısında dünden çok daha güçlü, çok daha bilinçli. Ama faşizmin tehdidini yeryüzünden silmek için oyu doğurcan karnı, tekkel sermayeyi kurumsallaştırarak, Dünya demokrasi güçleri, komünistler, sosyalistler, demokratlar, tüm anti-faşist namuslu kişiler faşizmin yenilişinin 34. yılı bu bilinçle ve bu kararlılıkla kutlayabilirler.

DÜNYA İŞÇİLERİ

Sosyalist ülkelerde bayram, kapitalist ülkelerde inanç ve savaşım vardı

Yunanistanlı işçiler, demokratlar dikkat çekiyordu. İsrail'in başkanı Tel-Aviv'de 1 Mayıs için büyük ve görkemli bir geçit töreni yapıldı.

Fransa'da

FRANSA'da 1 Mayıs ülkenin çeşitli kentlerinde, özellikle de Paris'te kutlandı. Yüzerce işçinin, emekçinin, İrlande'nin, demokratın katıldığı yürüyüş ve mitinglerde, özellikle hükümetin son aylarda yoğunlaştırdığı anti-demokratik tasarılar, işsizlik, hayat pahalılığı protesto edildi.

Şili'de

ŞİLİ'de Faşist Pinochet hükümeti, kendisini çok aptal olacak ve gerçek bir direniş dönüşebilecek gösterileri engellemek için resmi bir tören düzenlemek zorunda kaldı. Ancak ŞİLİ işçileri, İrlande, anti-faşistler ŞİLİ'nin çeşitli bölgelerinde gösteriler düzenlediler. Pek çok ŞİLİ demokrat ve Sendikalar Koordinasyon Komitesi yöneticileri tutuklandılar.

Pakistan ve İran'da

PAKİSTAN'da, Ravalpindi'de 1 MAYIS gösterilerine faşist bir partinin militanları saldırdı. 24 kişi yaralandı. TAHRAN'da iki ayrı 1 MAYIS gösterisi yapıldı. İran'da yıllardan beri ilk kez düzenlenen gösterilerden Humeyni yandaşlarını ve dinci kanatların gösterisinin anti-komünist bir hava bürüneceğini öğrenilmesinden sonra TÜRKİYE bu gösteriye katılmaktan vazgeçtiğini açıkladı.

Kent merkezinde ise işsiz komiteleri ve sendikalar sol eğitimli öğrenci ve aydınlarla birlikte ayrı bir gösteri düzenlediler.

Cezayir'de

CEZAYİR'de bu yılki gösteriler şiddetli kadar görülmemiş bir kalabalıkla ve görülemedi. Sebah saat 10'dan itibaren, onbinlerce işçi yürüyüşe katılabilmek için «Kurbanlar Alanı'na akın ettiler. Yürüyüş buradan başlayarak 1 MAYIS ALANI'na kadar sürdü. 1 MAYIS ALANI'nda Cezayir-Günel Emek Birliği'nin merkezi önünde onbinlerin katılmasıyla bir toplantı yapıldı.

Yunanistan'da

YUNANİSTAN'da 1 MAYIS kutlamaları 1 hafta kala

Sosyalist ülkeler 1 MAYIS'ı Uluslararası dayanışma belgileriyle kutladılar...

hükümet 1 Mayıs'ı genel günlük gerekçesiyle yasakladığını ilan etti. Ancak işçi sınıfının ve sendikaların başkaları sonucunda, bu karar gösterilere birkaç gün kala geri alındı ve 1 MAYIS Yunanistan'ın çeşitli bölgelerinde birlikte özellikle Attina'da görkemli biçimde kutlandı.

Humanite, Türkiye'de 1 Mayıs'ı manşet yaptı

Fransız Komünist Partisi Merkez organı Humanité gazetesinde dünüya 1 Mayıs'la ilgili 2 Mayıs tarihi haberi zinde Türkiye'de 1 Mayıs'ı haber manşeti yaptı. Birinci sayfasından anonsu verdiği haberde, Humanité, Ecevit hükümetinin 1 Mayıs gosterilerini yasakladığını yazıyor ve bu yasaklamamın ABD Dışişleri Bakanı yardımcısından Warren Christopher'ın Türkiye hakkında, «İlgimli ze ihtiyacı olan bir hasta» deyiminin kullanmasından hem men sonrasında düştüğüne dikkat çekiyor. Türkiye'de, 1 Mayıs'ta 1700 kişiyi tutabilecek bir dizen gazete İsmirde iki ayrı semite 1 Mayıs gosterileri yapıldığına da haber veriyor.

Sovyetler'de

MOSKOVA'da Sovyet yurttaşları 1 MAYIS'ı Kızıl meydanında iki saat süren geçit töreni ve tüm gün süren senliklerle kutladılar. Moskova'da ve tüm Sovyetler Birliği'nde öne çıkan belgi, emekçilerin uluslararası birlik ve dayanışmasıydı. Özellikle 1 Mayıs 1979'da Vietnam halkıyla ve pekçok dünya ülkesinde hala emek hakları için çetin savaşım vermekte olan işçi sınıfıyla dayanışma belgisi en öndeydi.

Moskova halkı ve Sovyet halkları, 1 Mayıs'ta uluslararası dayanışma belgisiyle birlikte birleşti ve emperyalizm le savaş belgilerini de attılar.

Diğer sosyalist ülkelerde de 1 Mayıs, uluslararası dayanışma belgisiyle kutlandı.

Vietnam'da

VİETNAM'da 1 Mayıs, ABD emperyalizminin yeniliye uğratılmasının yıldönümünü birlikte büyük bir coşkuyla kutlandı. Hanoi'de Ulusal Mecidiste düzenlenen resmi toplantıda Vietnam yöneticileri, tüm dostlarına özellikle de Sovyetler Birliğine, gösterdikleri dayanışma için teşekkür ettiler.

Japonya'da

JAPONYA'da, ülkenin binden fazla kent ve kasabasında 5.5 milyon Japon 1 Mayıs gösterilerine katıldı. Yüksek ücret, 5 gün iş haftası, sosyal haklar, basitçe istemler arasında idi. Tokyo'nun en büyük parkında Genel Sendikalar Konseyi başkanı 400 bin kişiye seslendi.

İtalya, İspanya, Portekiz, İngiltere ve İsrail'de

İTALYA'da 1 Mayıs gösterilerinde sözcük konuşmacıları, işsizlik ve terörizm sorunlarını vurguladılar. İS-PANYA'da yubüne göre İspanyol İşçileri Demokratik Yürüyüş kordeline yer aldı. LİZBON'da yubüne göre işçi ve sendika üyesi tüm gün boyunca Lizbon sokaklarında gösteriler yaptı. LONDRA'da kalabalık işçi topluluğu arasında özellikle Türkiye'li ve

1 MAYIS'I KUTLADI

İngiltere'de sağa giden İşçi partisi seçimleri kaybetti

İngiltere seçimlerinden önce, ilerici çevreler, «İşçi İşçi Partisi, ister Muhafazakârlar kazansın - kaybeden emekçiler olacaktır» yorumunu yapıyorlardı. Çünkü, geniş emekçi yığınların istemlerine sağ sosyal demokrat İşçi Partisi hiçbir çözüm getirememiş ve gitgide sağa kayıp, işçi sınıfından, emekçilerden bütüldün uzaklaşarak kendisine bağlanan umutları sifira indirmişti.

Geçtiğimiz hafta yapılan seçimlerde, beklendiği gibi Callaghan'ın liderliğindeki İşçi Partisi 60 sandalye geri-lererek seçimi kaybetti ve İktidara Bayan Margaret Thatcher'in liderliğindeki Muhafazakâr Parti geldi.

Bayan Thatcher, seçim kampanyasını, grev hakkını, sendikaların «azınlığı» sınırlayacağını bildirecek ajans, halka bir sürü vadede bulunurken, açık açık, patronlara çıkar sağlayacağını bildirmişti. Buna karşılık İşçi Partisi seçime çıkış gibi büyüyen işsizlik ve enflasyonun ağır yükü yanında, hergün biraz daha sağa kayarak emekçi sınıfları uzaklaştırmanın dezavantajıyla griyordu. Partisi'nin sol kanadı tarafından da defalarca uyarılmış ve eleştirilmiş olan Callaghan'ın tekeli sermaye ile uzlaşma politikasının iflası, seçim sonuçlarında yansdı.

Muhafazakârların seçimleri kazanması dünya ilerici kamuyunda kuşku yarattı. Başbakanlığa gelen Bayan Thatcher'in, defalarca belirttiği gibi, İsrail'e ve Kuzey Afrika'nın ırkçı beyaz azınlık rejimleriyle daha fazla yakınlaşması, soğuk savaş ortamına yatkın, uluslararası de-tanta düşman bir politika izlemesi, ilerisindeki yeni-nazî ırkçı akımları cesaretlendirmesi, silahlanma harcama-larını yükseltmesi beklentiler.

İngiltere'deki seçim sonuçları, sağ sosyal demokrasî-nin ikizimini ve yığınların güvenini adım adım nasıl kaybedeceğini açıkça gösteriyor. Türkiye'nin NATO'cu, antikomünist, emperyalizm yudusu tekeli sermaye çev-releri ve sözcüleri ise sonuçtan memnun görünüyorlar.

Thatcher İktidarı'nı İşçi Partisi'nin sağa kayışına borçlu...

Rodezya'da danışıklı dövüş

Rodezya'da (Zimbabve), geç-tiğimiz günlerde yapılan danışık-lı dövüş seçimlerin yankıları ve dünya ilerici kamuoyunun bu seçimlere tepkileri sürüyor. Zim babve seçimleri, ülkedeki ırkçı beyaz azınlığın, ülkenin ger-çek sahipleri yerli halkın özgür-lük savaşımını saptırmak ve sonunu geciktirmek için düzen-lediği bir komploydu. ırkçı be-yaz azınlık, işbirlikçi bazı «ilim-li» siyah liderlerle anlaşmıştı. Beş gün süren seçimler gerek-çi komedydi. Tüm görevliler ve denetçiler beyazlardan oluşu-yor, oy veremeye teşür uygulan-ıyor; seçim sandıklarının yerli bile bilinmiyordu. Bu seçimler de önceden belirlenen rakamla-ra göre seçmenlerin yüzde 5'ini oluşturmuş beyazlar Mecliste san-dalyelerin yüzde 25'ini alırken, aynı zamanda İçişleri, Maliye, Savunma gibi tüm önemli ve kilit bakanlıkları da alacaklar, geri kalan sandalye ve bakan-lıklar ırkçı Beyaz azınlığın iş-birlikçisi durumundaki «silimli» siyahılara verilecekti.

Zimbabve Yurtsever Cephe-si seçimleri boykot etti. Dünya ilerici kamuoyu ve Güvenlik Ku-rulu da Rodezya seçimlerini ger-çesiz saydığını bildirdi. Bu ara-da Türkiye'nin de bu seçimleri tanımadığını bildirmesi, olumlu bir tavır olarak değerlendirildi.

GÜNEY AFRİKADA ALTI YURTSEVER ASILDI

Solomon Mahlanzi'nun tüm dünyada tepki ve yankılar yaratan idamından sonra Gü-ney Afrika'daki ırkçı beyaz azın-lık altı yurtseveri daha öldür-dü. 1978 başından beri ülke-ye 36 idamın yapıldığı bildiriliyor.

Bu arada, emperyalizm ırkçı rejimleri ödüllendirmekten de geri kalmıyor. Yurtseverlerin kamına giren Pretoria cellatla-rına CIA kitçük bir hediye ola-rak Angola, Tanzanya ve Mozambik'in yanı Pretoria'yı çev-releyen ilerici Afrika ülkeleri-nin havadan çekilmiş stratejik eneme sahip fotoğraflarını ver-di. Böylece cinayetlerin bedeli ödenmiş oldu.

Devrim ve demokrasi üzerine teorik konferans

Macaristan'ın Tihany kentinde 36 Komünist ve İşçi Partisi temsilcinin ka-tıldıkları «Devrim ve Demokrasi» konu-lu üç günlük teorik konferansın çalış-maları bitti. Macaristan Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesi ile Barış ve So-syalizm Sorunları Dergisinin ortaklaşa düzenledikleri konferansta, devrim ve demokrasi sorunları, bir genel oturum ve iki komisyonda ele alındı.

Dünya Barış Konseyi Prag'da toplandı

Dünya Barış Konseyi Başkanlık Di-vani toplantısı, Çekoslovakya'nın baş-kanı Prag'da yapıldı. Örgütlenmiş kü-rültüldüğü toplantıda, Asvru'daki gü-venlik ve işbirliği sürecinin sorunları, silahsızlanma konuları ile birlikte Viet-nam halkıyla dayanışma eylemlerinin so-nuçları ve dökümlü üzerinde de duruldu. Beş itadan 300 delegenin katıldığı top-lantıda, barış savaşımının her geçen gün daha büyük önem kazandığı, buna pa-ralel olarak da güçlendiği üzerinde du-ruldu.

Bolonya Komünist Partisi legal kongresini tamamladı

Bolonya Komünist Partisi IV. Kongresi, La Paz'da 1971 yılından bu yana ilk kez legal olarak yapıldı. 300 delegenin tüm parti örgütlerini temsil ettikleri kongrede, Demok-ratik Halk Birliği Cephesi içinde yer alan onbir parti de gözlemler olarak yer aldılar. İç ve dış sorun-ların ayrıntılı bir biçimde tartışıl-dığı kongrede, parti belgelerinin onaylanmasından sonra Jorge Kolle-je Cueto yeniden Genel Sekreterliğe seçildi.

FKP'nin üye yapısı açımlandı

İtalyan Komünist Partisi'nden son-ra Avrupa'nın en büyük nicel güce sahip komünist partisi sayılan Fransız Komünist Partisi'nin üye sayısı ve üye yapısı 23. kongre öncesinde açıklandı.

FKP, 1978 sonu itibarıyla 702.864 üye-ye sahip. Bu üyelet 28 bin hücrede örgüt-lenmiş durumda.

FKP'nin üye yapısının 1966'dan bu yana geliştiği, 35 yaşın altındaki üye oranının giderek fazlasıylağı gözleniyor. Halen 30 yaşın altındaki üye oranı yüzde 26,8, 30-45 yaş arası üye oranı yüzde 32,6, 45 yaşından büyük üye oranı ise yüzde 4,1.

FKP üyelerinin meslek ve toplumsal kesimlere göre dağılımı ise şöyle:

Üyelerin yüzde 51'i endüstri ve tarım işçilerinden ve üretim sürecindeki yerleri gereği işçi sınıfı içinde sayılmaları ge-reken bir kısım teknisyen ve hizmetli den oluşuyor. Memurların tüm parti üyeleri-oranı yüzde 23, teknik adamların oran-ı ise yüzde 4,8, Komünist aydınların tüm parti üyelerine oranı yüzde 13,5. Ayrıca FKP'de 23 bin işçi, 25 bin ya-ranban-öç, 17 bin küçük tarım işletme-cisi, 20 bin tüccar ve küçük zanaatkar 90 bin emekli 12 bin öğrenci ve aralarında er kadınlardan da bulunduğu 62 bin herhangi bir mesleğe sahip olmayan üye bulunuyor.

GOŞILMIN TEMELLERİ

GOŞILMIN POLİTİK TEMELLERİ

Bugün tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de goşilmin boy göstermesinin çeşitli politik etmenleri vardır.

Türkiye'de goşilmin gelişip gelişmesinde önemli rol oynayan bir kesim kemalist darbelerdir. 27 Mayıs sonrasında sol hareket içinde etkinlik kazanan bu gruplar 1969'den sonra özellikle gençlik içinde gelişen «sol» eğilimleri, darbeye yapıldıkça gelime sabaşına sıvı dayanak yapmayı düğlemişlerdir. Bu amaçla gençlik hareketleri içinde prokavasyonlara giriştiler, geniş öğrenci hareketini böldükleri ve gençliğin savasını işçi sınıfının savası yolunda ayırdıkları bugün artık sir degildir. 12 Mart döneminde «Büyük eylemlere» girişen THKO, THKP-C gruplarının o zamanlık contact gruplarıyla yakın ilişki içinde bulundukları ve «beklenen sol darbeye ortam yaratma niyetleri» bilinen bir gerçekdir.

Ülkemizde goşilmin gelişip gelişmesinde etkin olan bir başka etken Türkiye İşçi Partisi yöneticilerinin toplumdaki gelişmeyi gözlemlemeleri işçi sınıfının savası yolunu çizmeleri, gerçekçi olmayan çözümler önermeleri, bu arada pasifizmin ve parlamentarizmin batınağa saptanması, arayıp çikilerek genç kadroların sıvı haline goşilme kaplımaları sonucunu doğurmuştur. Her zaman olduğu gibi «sol» sappa, sak sapaınm güçlanarının bir ürünüdür.

Goşilmin gelişmesinde etkin olan bir başka etken de tüm kapitalist ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de sosyal demokrasinin tekelleme sürecine uygun dönüşümler gerçektir. Sosyal demokrat liderlerin işbirlik tekel burjuvazinin hizmetine girmesi, CHP'nin Sosyalist Enternasyonal'e üye olmasıyla noktalanmış ve gelişme, tekel burjuvaziye çıkar catisması içinde bulunan ve CHP'ye göndü bağlayan kimi kesimlerin umutsuzluğu ve serüvenliğe itilmiştir. Bu kesimler sosyal demokrasiden devraldikları anti-komünizmi, antisovyetizmi, «sol» lafazanlıkları gizlemekte ve tekel burjuvaziye ulaşan sosyal demokrat liderleri, tekel burjuvazinin bizzat kendisi olarak gerekerek sonuça «sol» hatalara dönmüşlerdir.

Sosyalist ülkelerin dünya politikasına damga vurmaya başlanmalarından sonra, Leninist barış içinde yanına yaşama politikasının hayata geçirilmesi, dünya çapında sınıf savasının, kapitalist ülkelerde ekonomik, politik ve ideolojik alanda verilen sınıf savasının hızlanmasına yol açmıştır. Bunun sonucu olarak, burjuvazi, pek çok alanda sıkışmış, zor durumda kalmıştır. Bu çıkmazdan kurtulmak isteyen tekel burjuvazi, bir yandan barış içinde yanına yaşama politikasına, yumusama ve silahsızlanmaya karşı direnirken, öte yandan bu politikamın sınıf savasınının vaeçmek ve sosyalist ülkelerin sözünü ona saldırganlığı anlamına geldiği yoluyla yoğun bir kampanyaya başlatmıştır. Bu kampanyanın gerisinde gitti bulunan niyetleri kavrayamayan kesimler goşilmin lafazanlığına kapılmıştır, bunun sonucu olarak da milliyetçilik arifine sığınmışlardır.

Sol olarak belirlenmesi gereken bir başka politik temel de, tekelleme sürecinin getirdiği «zor kullanımıdır». Yaşamın tüm alanlarındaki bürokrasi, tekel devletinin dilettiğini uygulama politikası, küçük burjuva kitlelerin egemen sınıfların tahakkümünün yanına baskı ve zor kullanma yanını ele almalarına, ekonomik temelleri eşeçmelerine, bunun sonucu olarak da ekonomik ve demokratik savasını reddetmelerine yol açmaktadır. Tekelleme sürecinin zoru, küçük burjuva kitlelerinde yalnızca buna karşı çıkma istemini değil, aynı zamanda her türlü orteyi, bu arada işçi sınıfının ortesini de reddetme eğilimini doğurmaktadır.

GOŞILMIN İDEOLOJİK TEMELLERİ

Türkiye'deki goşilmin MDD hareketinden ve onun etkisi altındaki gençlik örgütlerinden kaynaklanmıştır. MDD'nin statik cunta teorisi, bunların derinleşmesiyle konularını yitiren küçük burjuva aydınlarına yetmeyince, maoçuluğu ve Latin Amerika'da boy gösteren kimi teoriler yanına baskı vurmuşlardır. Bugünkü «sol» grupların büyük bir bölümünde «teorisyenlik» yapan Mahir Çayan'ın ilk yazıları bu yöndedir. Aydınlik Sosyalist Dergisi'nin 15. sayısındaki ilk yazı-

sında Mahir Çayan, bir yandan «Halk savası» önermiş, köylülüğü öne çıkarmış ve ona devrimde temel güç rolü atfetmiştir. Öte yandan Douglas Bravun'un «politikteşim aracı savası», «politik askeri liderlerin birliği» kavramlarını kullanmıştır. Sınıf savasının keskinleşmesine ve bunların derinleşmesine, örgütüstü ve yığınlardan kopuk «sol»-ün tecrü olmasına paralel olarak Mahir Çayan'ın görüşlerinde maoç etkileri salınmıştır. Latin Amerikalı şehir gerillacilerinin, bu arada Marişueların etkisi artmıştır. 12 Marttan sonra yazılan «Kessintiz Devrimin İfade yalnızca bireysel teorizmdir ve maoççuluğu izleri görülmektedir».

Yine bugün kimi «sol» grupların kökenini oluşturulan THKO ise daha çok «sol» teoriden büyük ilvme, yığın savaslarının'daki yükselme, bilimsel «sosyalizm» fikirlerinin yığınlar içinde derinleşmeye, kök salmaya başlaması, yığıst akımları da etkiledi, bir çok eski teorilerin bir yana bırakmaya zorladı. Türkiye'deki «sol» akımların belli bağlaşımların yanında savundukları yanlış görüşleri bir başka yazımda derinlemesine ele alacağız. Ancak burada kısaca bunların bugün hala savundukları görüşlerin ortak yanlarını vurgulamak istiyoruz.

Bugün bu görüşler pek çok değişikliğe uğradı. Bir akim içindepek çok bölük pörçük gruplar, bunların bir yanını benimseney fakat diğer yanlarını karşı çıkar alt grupçukları oluştu.

1971'den bu yana geçen süreç içinde işçi sınıfının politik ve sendikal hareketinin kazandığı büyük ilvme, yığın savaslarının'daki yükselme, bilimsel «sosyalizm» fikirlerinin yığınlar içinde derinleşmeye, kök salmaya başlaması, yığıst akımları da etkiledi, bir çok eski teorilerin bir yana bırakmaya zorladı. Türkiye'deki «sol» akımların belli bağlaşımların yanında savundukları yanlış görüşleri bir başka yazımda derinlemesine ele alacağız. Ancak burada kısaca bunların bugün hala savundukları görüşlerin ortak yanlarını vurgulamak istiyoruz.

1 - «Sol» sapaının tüm türleri devrimde işçi sınıfının ve onun öncü örgütü olan komünist partisinin önderliğini yapar. Önderliği kendisi sunmalı temellerinin, küçük burjuvazinin değişik kesimlerine yüklerler.

2 - Yığınların devrimde gücüne inanmazlar. Çözümü, yığınlar adına hareket eden öğrencilerin, aydınların ve bunların oluşturdukları grupçukların bireysel çikışlarında ararlar.

3 - Tekel kapitalizmin «döneminde hızla yükselen kesimlerin bir an önce kurtulması» düğü serüvenliğine kapılır ve akımları tek yanlılığı, sektiğileme ister. «Tek yol devrimdir». Devrimden ilve, yığınların kendilerinin isteyini, örgütüstü, plansız silahlı savasını anlarlar. Devrim, devlet, proletarya diktatörlüğü, sosyalizm ve demokrasi, demokratik devrim, devrim savasını biçimleri ve konularla bilimsel gerçekleri altüst ederler.

4 - «Sol» akımların tümü, toplumsal gelişmenin nesnel yasalarını görmezden gelirler. Somut durumun somut tahillini yapmak yerine, kendisi dar görüşlü düşüncelerini, kafalarındaki tasavvurları serçer sanırlar. Olayların belli dönemlerinde varolan durumun hesabı katmak yerine, enfe, cezbedici, mestedici belgileri yeniltey dururlar. İstikrarçılarları. Bugün o dediklerine, yarın kara diyebilirler.

5 - Marksizm-Leninizm ve işçi sınıfının bu bilimsel öğretileri ışığında dünya komünist «sol» partilerinin geliştiğikleri ve her komünist partinin kavlayabildiğeni eden görüş ve ilkelere, proletar enternasyonalizmine bağlılığı «şablonculuk» «savarılar. Öte yandan kendilerinin çizdikleri babu, her ödem ve koşulda uygulamak isterler.

6 - Dünya komünist ve işçi partilerinin, emperyalizmin «çok bağlaşıklı haline gelen maoçuluğu karşı verdikleri savagında» tarafısız kalarlar. Ortı yoluoluğu seçerler.

7 - Proleter enternasyonalizminin somut kistalarını çok sayarak bu yüce ilkeyi ne olduğu belirsiz soyut bir şeye döndürürleri. Dünya komünist hareketini «revizyonist» olarak damgalıyorlar. Buna karşılık kendilerini merkeze koyarak küçük burjuva milliyetçilik özelliklerini sergilerler.

8 - Proletarya diktatörlüğünü, sosyalist demokrasinin tüm başarılarını varolan sosyalizmin kazanımlarını yadsırlar ve sosyalist sistem revizyonizme suçlarlar. Böylece işçi sınıfının öncülüğünü yalnızca ulusal planda değil, aynı zamanda uluslararası planda da yadsımış olurlar.

TÜRKİYE işçi sınıfının önünde duran, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin kuruluması, pekiştirilmesi ve bu güçlerin hızla ilerli demokratik bir düzene doğru yolalmaları görevi, çeşitli sağ ve «sol» akımların ideolojik savasını da güncel kılyor. Türkiye işçi sınıfı, onun öncü örgütü, bir yandan ulusal-ideolojik tüm ulusal demokratik güçlerin antiemperyalist, antiifasit ve antitekel bir platformda biraraya gelmesi için çaba harcarken, öte yandan da bu birliğin başarıya kılınabilmesi için, işçi sınıfının hegemonyasında oluşmasına büyük önem veriyor.

SAVAŞ YOLU önümüzdeki dönemde bu amaçla bir dizli yazı yayınlayacak. Bu dizinin ilkinde de, Türkiye'de goşilmin ve küçük burjuva serüven elliginin temelleri ele alınıyor.

Goşilim degitimiz zaman, maoçulğun, troçkizmin ve emperyalizmin, işbirlikçi tekel burjuvazinin gizli servislerinin naşası durumunda gelen küçük terör şebekelerinin bu kavram dışına da tutulduğuna belirtmek gerekir. Çünkü bunlar gündümüzde emperyalizmin, işbirlikçi tekel burjuvazinin ve geriletil güçlerinin açkça yayında saf tutmuşlardır, gerçek yüzleri bugün biraz daha ortaya çıkmaktadır.

GOŞILMIN TOPLUMSAL TEMELLERİ

«... Bolşevizm, anarizme benzer yanları bulunan ve ondan bir şeyler alan ve her temel meselede tutarı bir proleter sınıf mücadelesinin şartlarından ve gereklerinden kaçan şu küçük burjuva ihtilallerine karşı, uzun yollar süren bir mücadele sekillendirdi ve gücündelik, henüz yeteri kadar salınmemektedir».

Kapitalizmin ilerlençlikleri karşısında «fıkreye kaplı» küçük burjuva, tipki anarizim gibi tüm kapitalist ülkelerde gölzenen sonun bir fenomenidir. Bu çeşit ihtilallerin istikrarlılığı, kusurlu, boyun eğici, yanlışlık, boş fantaziy ve giderek emoda olanı şu yada bu burjuva eğilime karşı kudurgan bir kararlılığa dönmeye «özelliği, bütün bunlar herkes tarafından «liniyor» (Lenin «sol» komünizm, s.23)

Lenin'in bu tanımlaması, bütün ülkeler için olduğu gibi Türkiye için de geçerlidir. Özellikle 1969'den sonra hızlanan tekelleme süreci, ülkemizde küçük mülksahiplerinin, küçük köylülerinin hızla yıkılmasına yol açmıştır. 1974'te gerçekleşen bu süreç, daha da acımasız bir biçim almıştır. Bilindiği gibi proletarya, kapitalizmin gelişmesi oranında büyüyor, gelişen ve güçlenen sınıftır.

Oysa küçük mülk sahipleri kapta-buzlu yığınlar yıkılma sürüklediği, çürüttüğü sınıftır. Bu nedenle işçi sınıfının tersine, bunların ca - bastı ödediği kendi varlığını koruma çabasındır.

İşçi sınıfının savasınıyla bağlaşıklık içinde girmediği sürece ekonominin istikrarlı geliştiği dönemlerde, kurtuluşunu reformlarla, burjuvaziyle uzlaşmada arar; bunların tüm ağırlığı, ila bindirdiği zamanlarda ise yikimden bir an önce kurtulmak için çığınca çikışlara ve serüvenlere yönelir.

Tekelleşmenin hızlandığı 1965'ter sonrası Türkiye'sinde de goşilim, işte bu kesimlerde boy göstermiştir. Tekellerin devlette büttünleşmesi, millitarist kılgin finans oligarsisi ile birleşmesi, Türkiye'de bu kesime yeni katmanları da eklemiştir. Küçük köylülerin, esnaf ve zanaatkarların yanı sıra, çoğulmuşları aydınların oluşturduğu çeşitli mesleklerin «devletler» (embaçlılar, teknik elemanlar, öğretmenler vs.) yanı sıra zamanlar egemen sınıfların parçası olan yada kendilerini egemen sınıfla büttünleştiren tabakaları ayrıcalıklı konularını yitirmişlerdir. Büyük işletmelerde, büyük bürokrasi çalışan idarecileri haline gelmişlerdir. Yada işsizliğin pençesinde avranmaktadırlar.

Ülkemizde ekonominin gittikçe büyüyen zaman gereksinimi teknik ve yüksek öğretim talebinin artmasını getiriyor. Ancak kapitalist yapı öğrenen gençliğin geleceğini de büttünün karartıyor. Bunun sonucunda öğrenen gençlerin bir kesimi işçi sınıfı yoluyla dışerken, bir kesimi de goşilimle eğitilmeye kapılıyor.

Kısacası bugün Türkiye'de boy gösteren işçi sınıfına ters düşen akımlar gibi «goşilim» de su yada suğilğin grubun önemli niyetlerine, arzularına değil, böylece bir toplumsal tabana dayanmaktadır.

Kafalardaki sansür

1 MAYIS 1979'yu yansıtırken, birkaç farklı örnek bir yana, genel olarak «basınımız» hiç de başarılı sınıv veremediği açıkça söylemek gerek.

Türkiye'de, özellikle günlük gazete piyasasında basın tekelinin tam egemenliği hesabına katılacak olursa, bunda hiç de şaşılacak bir şey yok. Yine de «demokrasi sürecinin» dillerinden düşürmeyen ve basına özgürlük dehayatını durmaksızın «evle» denilen asgarî bir demokrasi ve özgürlük anlayışına sahip olmaları beklenirdi. Oysa 1 Mayıs öncesinde yayınlatılan hava, 1 Mayıs İzmir kutlamasının yanlışlığı, 1 Mayıs'ta İstanbul'daki protesto gösterileri haberlerine atılan başlıklar tüm dünyanın emeğini günü olarak kutladığı bu günü yadsımaya, bu güne ve 1 Mayıs geleceğine birlikte işi sunma, onun ekonomik ve politik örgütlerini karalamaya, yığınları işçi sınıfıyla karşı karşıya getirmeye yönelik; provokasyon amaçlıydı; sindirdi, terör saldı, karalaydı. Bu bir gözlem...

Bir başka gözlem, sıkıyönetimin olmadıkları illerde basın üzerine konulan yayrı resmi yasaklar ve keyfi baskılara ilişkin. Bugün, Türkiye'nin 19 kentinde sıkıyönetim var. Geriye 48 il kalıyor. Ama bu 48 il, hatta bunların en büyüğü ve halen ılerici basın faaliyetlerini yoğun olarak sürdürdüğü İzmir'i söyle bir delâzetsiz, bayilerde, kitapçılarda, vitrinlerde bir çok ılerici yayın bulmanızı mümkün olmaz. Oysa bu yayımlar üzerinde hiç bir resmi yasak yoktur. Ama bir yandan keyfi baskılar, öte yandan demokrasi geleceğini yerlemezmiş olduğu kafaların kendileri içinde baskı ve direnme gücü eksikliği bu raları da birer gücü sıkıyönetim kentine çevirmektedir.

Türkiye ılerici güçlerini, Türkiye demokratik güçlerini öne çıkilme dinen, geniş yığınları kafalardaki sansürü, kafalardaki baskıları kaldırarak savasını verilebilir, yığınları demokrasi bilincine kavuşturabilir, burjuvazinin, egemen güçlerin tüm sansürlerini, tüm baskılarında daha etkili olan bu güzell, bilinc altı sansür ve baskıyı, işçi sınıfının bilinci, sabrı ve yığılılığıyle sülebilmektir.

Savaşımın bir yanı da budur.

Kaba faşizm yarıdakılığını ve antikomünizmin incesi

Bir Gazetecinin Serüvenleri televizyonun ilgili izlenen dizilerinden biri. Gazeteciden çok bir polis hafızesi gibi çalısın Mike Andros uyuturmuş madde kaçakçılarını, katilleri, yolsuzluk yapıyorlar, rüşvet çekebeklerini ortaya çıkarıyor.

Bu zehir gazetecinin son serüvenlerinden birinde, perşine düştüğü kötü adamı-bazı «savaş suçlularını» Avrupa'dan Amerika'ya gizlice sokan ve kurtaran bir sebebinin yöneticisiydi.

Avrupa'dan Amerika'ya kaçan savaş suçlusu deyince, insanın aktına hemen naz savaş suçluları, işçi faşistler geliyor. Filmin başında başka bir şey düşünmek olanaksız olduğundan hemen bu düşünmeye kapılıyoruz. Üstelik de zehir gazetecinin peşine düştüğü a-mansız çete retsinin takma

adının «Atina cellati» olduğunu da öğreniyoruz. İkinci Dünya Savaşında tüm Avrupa'da olduğu gibi Yunanistan'da ve Atina'da cellatlık yapıyor kimileri? Tarihin gösterdiği göre faşistler, nazı istifacıları, bir de Yunanistan halkına nazileri bile yapmadıkları zaman reva göre krallık ve Nazi yankıların gözümün yerli faşistler...

Ama gelin görün ki Mike'in izlediği adam filmin kısıcık bir sahnesindeki bir konuşmadan ve gösterilen birkaç fotoğraftan hemen anlaşıldığı gibi bir nazı suçlusuna göre-faşist, bir Yunanlık birlikteliği değil. İkinci Dünya Savaşı sırasında ülkesini düşman işgalinden kurtarmak için savaşmış, daha sonra da Yunanistan'da işbirlikçi-faşist güçler, yurtseverler, emekçiler, işçilerle karşı karşıya çıktıklarında halk ordu-

Kapitalist toplumda, çağımızın en yaygın ve etkili kitle haberleşme aracı olan televizyon tüm programlarıyla bir tüketim maddesi haline getirilmiş durumda. Televizyon seyircileri de kapitalizmin geniş tüketici yığınına dısturuyor. Bu türden kapitalist ilişkiler içinde, kapitalizmin sömürsü, bir başka ve dolaylı yoldan, televizyon alanında da somutlanıyor. Seyirci, bir tüketici olarak sömürü toplumunun değer yargılarına daha çok uyduruluyor, kafası bilinci yakanıyor, tüketim toplumunun kuralları içine daha bir sıkı hapsediliyor.

Geçtiğimiz günlerde Fransa'nın Cannes kentinde açılan 15. Uluslararası Televizyon Programları Pazarı, bu olayı bir kez daha gözler önüne serdi. Türkiye'den gelen televizyoncuların da sevilen birçok set dizinin yeni bölümlerini ve yeni dizileri satın aldıkları bu pazarda, kapitalist piyasa kurallarının tamtamina işlemiş dik kati çıktı.

Luis Lumiere 1895'de sinematografi bulduğu zaman kendi buluşunun önemini ve geleceğini hiçbir zaman kavramamıştı. O sıralarda, yeni buluş konusunda kendisiyle görüşmeye gelen Melles gibi, yedinci sanatın büyük usta ve dehalarına şöyle dırdırdı: «Buluşum satılık değildir de-hkânı. Zaten satmam seni if-

las ettirir. Birkaç zaman merak ve ilgiyle gelebilir ama başka hiç bir ticari değeri yoktur» Lumiere kesinlikle yanlıyordu. Buluşu çağdaş dünyanın yaygın açısından bir numaralı sanatına ve kitle haberleşme aracına yönlendirdi.

Bugün tüm dünyada 360 milyondan fazla televizyon alıcısı var. Sosyalist ülkeler de dahil, bu alıcılardan 166 milyonu Avrupa'da bulunuyor. Kuzey ve Güney Amerika da 145 milyon civarında televizyon alıcısı sayılıyor. Asya 40 milyon, Okyanusya 5 milyon, Afrika 3 milyona yakın televizyon alıcısına sahip. Özellikle kapitalist dünyada, televizyon programları piyasası son derece canlı ve hareketli. Cannes'de yapılan son Uluslararası Televizyon Programları Pazarının resmi bölteninde şöyle deniyor: «Televizyon açısından der bir pazar var. Yayın tüketicilerinin sayısı hızla artıyor. Bu çok daha fazla televizyon programı, yani çok daha fazla bir ürün gereksinimi demektir.»

Böylece seyircinin tüketici, televizyon programlarının da ürün olduğu açıklanıyor. Uluslararası televizyon fuarında büyük televizyon şirketleri, TV tekelileri program satın almak için der hacemalari yapıyorlar.

Televizyonu bu gözde değerlendiren kapitalist anlayış, kışkırtıcı bu çok etkili aracı kendi amaçları doğrultusunda kullanıyor. Buna karşılık televizyon, sosyalist ülkelerde, ılerici rejimlere sahip gelişmekte olan ülkelerde eğlendirici olma yanı sıra, son derece etkili bir eğitim ve bilgilendirme aracı. İnsanını öğrenme yetisini en iyi geliştiren hem gözde hem kulağına seslenen bir araç olarak, çoktan yetmiş ilme kadar insanın gelişmesine kadar insanın gelişmesinde çok önemli bir rol oynayabilir. Tabii eğlendirici olma ve sanatsal yönünde de hiç gözden kaçırmadan.

Kuşaca televizyon bir araç. Hem de çok önemli bir araç. Ama asıl önemli olan bu aracı kimlerin ne amaçla kullanacağı...

Tercüman patronu işçilere yenildi

Bir süre önce, tekelci sermayeye «Tercüman» gazetesinde, ilân mahiyetinde bobdürlene yazıları çıktı. Tercüman patronları, halen grev yüzünden İngiltere'de yayınlanamamakta olan The Times gazetesinin Federal Almanya'da Tercüman tesislerinde basılacağına büyük bir ıfiharla ilân ediyordı. Böylece Tercüman'ın «büyükülüğü», «rakipsizliği» bir kez daha ortaya çıkıyordu. Ama, Tercüman patronlarının unuttukları nokta, Tercüman'dan büyük işçi sınıfının olduğuydı. Geçtiğimiz günlerde Tercüman'ın The Times' Federal Almanya'daki tesislerinde basma umudu ve hesabı suya döküldü. Hesabın bozan, söz konusu tesislerde çalışan Federal Alman ve Türkiye işçiler oldu.

Olay şöyle gelişti: İngiltere'nin ve kapitalist dünyanın en eski ve yaygın günlük gazetelerinden The Times'de beş ayı aşkın süre deri grev var. Times işçileri grevi büyük kararlıkla sürdürüyorlar. The Times'ın patronu gazeteyi çıkarılmak için her yolu denemiş ama sonuçta, sonuç alamamış. Son olarak, gazete yayılımı Avrupa'nın başka bir ülkesinde bastırarak grevi bu yolla kırmayı planlamış. En elverişli olarak da Türkiye büyük patronlarının sözcüğü Tercüman'ın Federal Almanya'daki tesislerinde görmüş, «Tekelleri arasında» anlamayaya varmak or olamış. Arada sözcüğe bile imzalamış. Buraya kadar her şey iyi gitti. Ama sonrasında işler karışmış. Federal Almanya'da yaygın Türkiye işçileri, bağı bu-lundukları İÇ-Bruck und Papez Sendikası ile birlikte hareket etmişler. Tercüman patronuna, işçilerin halkı grevini kırmak amacıyla The Times'ın basılmasına yardımcı olmasın, gerektiği hatırlatılmış. Patron yine de diretince 22 Nisan'da işyerinde grev başlamış.

Bu grev işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının en güzel somutlandığı olaylardan biridir. Türkiye'de ve Federal Almanya'da işçileri, omuz omuz İngiltere'deki sendikaların grevlerine gözüktükleri için, onların davasına omuz vermişler, patronların grev kırmağının önüne der bir set çekmişlerdir.

Federal Almanya'daki Tercüman grevi tüm işçilere örnek, tüm patronlara gödağı olmalıdır.

ANTAKYA

Maocular ve serüvenciler gericiliğin hizmetinde

Faşistlerin Antakya'da pek tutunamaları üzerine, gerici güçler ilerlicilerle birlikte Maocu Aydınlık ve serüvenç Devrimci Kuruluş gruplarını kullanmaya başladılar. Özellikle İGD üzerinden yoğunlaşan saldırıların ilki Aclililerden geldi, İGD'ye saldırı tutmayınca, bu kez

de İKD'ye saldırı düzenlediler. Hemen ardından Perinçek'in Antakya'ya geleceğini bahane eden Aydınlıkların kendin merkezine Parkarı asmak istemeleri olaylara neden oldu. Maocular ilerici gençlere ve halka saldırıma yeltendiler.

ARTVIN

Hopa'da faşistler halka saldırdı

Hopa'da, 2 Mayıs günü, 1 Mayıs'ta faşistlerin düzenledikleri saldırıları protesto için yürüyüş yapan ilerici halka faşistler ateg açtı. 2 Mayıs günü, saldırıları protesto için toplanan ve MHP binasına yürüyen halka, MHP binası civarından Hasan Albay, Mecit Demekçaya ve MHP'li Koyuncu Köydü muhtar tarafından ateg açıldı. Daha sonra, karşılaşan yaralanan faşistler bir otomobile kaçmak istediler. Halk Emniyet kuvvetlerini kaçan faşistlerin peşine düşmeye zorladı. Harekete geçen Emniyet kuvvetleri otomobili bulduklar ama içinde faşist saldırırganlarla birlikte Polis komiseri de vardı. Ko-

mler otomobile faşistleri engellemek üzere bindiğini, silah zoruyla götürüldüğünü iddia etti. Olayları protesto için tekrar toplanan halk MHP binasına yürüdü ve tabakalı indirmek istedi. Kaymakam, halkın karıştı tavrı üzerine müdahale etmedi. Ama jandarması yuhbaşısı ateş komutu verdi Halk kurşunlardan yere yatarak korundu. Hopa'da durum hala gerginliğini koruyor. Faşist saldırırganlara ve onların örgütü MHP'ye karşı halkın öfkesi büyüyor.

mler otomobile faşistleri engellemek üzere bindiğini, silah zoruyla götürüldüğünü iddia etti.

Olayları protesto için tekrar toplanan halk MHP binasına yürüdü ve tabakalı indirmek istedi. Kaymakam, halkın karıştı tavrı üzerine müdahale etmedi. Ama jandarması yuhbaşısı ateş komutu verdi Halk kurşunlardan yere yatarak korundu. Hopa'da durum hala gerginliğini koruyor. Faşist saldırırganlara ve onların örgütü MHP'ye karşı halkın öfkesi büyüyor.

mler otomobile faşistleri engellemek üzere bindiğini, silah zoruyla götürüldüğünü iddia etti.

ANTALYA

Oymapınar'da grev

Manavgat yakınındaki Oymapınar Barajı Hidro Elektrik Santrali İnşaatında çalışan Tüm Baraj İşçileri bağlı işçiler İsyerlele toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılmaması üzerine 27 Nisan'da greve çıktılar. İşçiler iki yıldan bu yana çalıştıkları yerlerinde iş koşullarının son derece ilkel ve kötü olduğunu, bugüne kadar 12 işçinin iş kazasında öldüğünü bildirtiyorlar. İşçilerin grevi bölgedeki demokratik kuruluş ve sendikalarca da destekleniyor.

BALIKESİR

Gömeç'te KÖY-DER örgütlenmesinin baskıları

Balikesir'in Burhanıye kazasının Gömeç bucağında faşist saldırırganlar ilerlicilerle demokratlara tehditler savurmaya, yol kesmeye, tarvı saldırıyorlar. Faşist saldırırganların amaçlarını Mar, mara KÖY-DER'in bölgede örgütlenmesini engellemek olduğunu bildiren Gömeç'li binlerce emekçiler «İşçiler bu baskılara göz yumuyor» der. Ama Kimses Gömeç'te KÖY-DER'in örgütlenmesini engelleyemeyecek» diyorlar.

ISPARTA

Faşist saldırılara karşı eylem birliği

İsparta'da valinin vurdumduymazlığından, AP ve MHP'ye yakınlığından yararlanan faşist saldırırganlar son günlerde ağızlıklarını artırdılar. TSİP İl Başkanı Cevat Keskin ile kardeşini çeşitli yerlerinde yaralayan faşistler, Eğitim Enstitüsü öğrencilerine de saldırdılar. Çevrede ilerici olarak tanınan Eğitim - Enstitüsü hademesi Hasan Kılıç faşistlerce komaya sokuldu ve öldü. Bu olaylar üzerine İGD, KSD, SGB ve DEV-YOL ortak bir protesto yürüyüşü için Valiliğe başvurudular. Ancak yürüyüşün izin verilmedi. Bunun üzerine Eğitim Enstitüsünde bir forum düzenlendi ve Hasan Kılıç'ın köyüne gidilerek faşist katillerin öldürülmesi için enazet kaldırıldı.

BURSA

OYAK - Renault işçileri, işten çıkarmaları protesto etti

OYAK-Renault işçileri, toplu işten çıkarma girişimlerini, 19 Nisan günü Organize Sanayi bölgesinde yapıldıkları yürüyüşle protesto ettiler. Maden-İŞ 13 bölge'nin düzenlediği protesto yürüyüşüne bine yakan işçi katıldı. Gösteri boyunca atılan «Toplu işten çıkarma hayır»,

İSTAŞ'da grev

İNEGÖL'de İSTAŞ senta fabrikasında grev var. Ağacık SENDİKASİ İnegözü senta temsilcileri, işçilerle birlikte patron baskısına «dur» diyorlar. Bazı sarı Türk-İŞ yöneticilerinin engellemeleri çabalarına karşın bildirgenin İTKİ-İŞ'e bağlı sendikaların temsilcileri ve işçileri grev iki gündün beri desteklediler ve grev yerine dayanışma ziyaretleri yaptılar. Maden-İŞ işyerlerinin grevi ziyareti özel bir önem kazandı ve grevli işçilere büyük moral verdi. İSTAŞ işçileri grev okulunda yetişiyor, biliyorlar.

Marmara Köylüleri Tütün Üreticileri 1. Kurultayı yapıldı

Marmara KÖY-DER'in düzenlediği, Marmara Köylüleri 1. Tütün Etkileri Kurultayı Sıpal Köyünde toplandı.

Marmara Köylüleri Dayanışma Derneği (Marmara KÖY-DEB) tarafından düzenlenen Tütün Üreticileri 1. Kurultayı, AP'li İnegözü Belediyesi başkanının, CHP sağ kanat yöneticilerinin ve idari makamların çeşitli engellemelerine karşın İnegözü'nün Şıbal köyünde yapıldı ve kooperatiflerin tek bir çatı altında toplanmasını teklilere karşı köylülerin eleme bir savaş silahtı olacağı vurgulandı.

Kurultayı bir konuşmayla açan Marmara KÖY-DER Başkanı tütünün devlet eliyle de alınsa, tekeller eliyle de alınsa sonuçta uluslararası sermaye gruplarının bir parçası Pall-Mall, Kent, Malboro, Dunhill gibi dev sigara tükellerine düğünlik biltirerek «Bize kahr, çile, eniyet olan tütün baskıları için zenginlik, sefa, refah ve yüksek kar kaynağıdır» dedi.

İlac fiyatlarının 1976-78 arasında yüzde beşyüzü arttığını belirten Marmara KÖY-DER başkanı sözlerini şöyle sürdürdü:

«1976 yılında iki ton tütüne bir traktör alınabilirken, şimdi dört ton tütüne bir traktör alınabilmektedir. İMF, Ortak Pazar, Dünya Bankası gibi uluslararası sermaye örgütleri yalnız işçilere değil, köylülere de düşmandır. Tabiiya başlıyatlardan ödtük tutulmasına bu kurulların neden olmuştur. Buradan çıkış için işçi ve köylülerin bir olması gereklidir.»

Köylülerin kararı ısrarları sonunda yapılan Marmara Tütün Etkileri 1. Kurultayı'nda yaşlılara emeklilik aylığı

başlanması, tüm eklelere sosyal güvence sağlanması, ve ürünler için sigorta uygulanması, üretin maliyetinin düşmesi, emekli köylülerin özleşmesi, Ortak Pazar gibi kurulların fiyat politikasına karşın emekçilerin karaborsası, engelleme için tedbirler alınması, Atom tabanlı edilecek iskartaya karşın tütünlerin geri verilmesi, vey parasının ödenmesi, kredi ve avansların artırılması ve zamanında verilmesi, ilaç hammaddesi, makina, motor, gibi ürünlerin getirilmesini üreticiler tarafından talep edilmesi ve ihracatın da üreticiler tarafından örgütlenince yapılması kararları alındı.

sarar yolu

SAHİBİ: OYA BAYDAR

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ:

ALTIŞAN ÖZGÜÇ

İbrahim ARK

- YÖNETİM YERİ: 3. Beyler Eminsoy İşhanı K.3 No:304-Kemeraltı - İZMİR
- BANKA HESAP NO: Y. Kredi Bankası Çemberlitaş ŞB. 1736-53
- ABONE KOSULLARI: Yıllık 400 TL. 6 Aylık 200 TL. 3 Aylık 100 TL.
- YURT DIŞI ABONE (YILLIK): F. Almanya 80 DM. Belçika 1360 BF. İngiltere 20 Sterlin. Fransa 180 FF. Hollanda 100 Gulden, ABD 50 Dolar. Kanada 60 Kanada Doları, Avustralya 50 Avustralya Doları, İsveç 180 Kron. İsviçre 92 İP
- İLAN KOSULLARI: (İç Sayfalar) sütun cm 50 TL. (Ç DÜZEN Savaş Yolu Teknik Sekreterliği) DİZGİN: Doğruluk Mat. Tic. Köll. Şü.
- BAŞKI: Doğruluk Mat. Tic. Köll. Şü.
- DAĞITIM: Savaş Yolu Dağıtım Servisi

Son Baskı Tarihi: 17.5.1979

sehirlerden

yendin gözden geçirme doğ rutusunda bir geri adım atardılar: sonra da Balikesir Belediye Meclisi'ni oğlandı tu toplanması zorlayarak üç koy haric, diğer tüm köylerin hakan alanı dışına çıkarıl masını yani ilk kararın geri alınmasını başardılar. Bu sonuç örgütlü ve kararlı sa vasımın tek çözümlü olduğunu bir kez daha bilinclere yer leştirdi.

● TRABZON

Trabzon Cezaevi faşistlerin yuvası oldu

Trabzon cezaevinde mah kımara uygulanan insanlık dışı baskı ve işkence bir sü re uzun kampanya yana rını ve Cezaevi Müdürlüğü ö reviden alınmış. Ama Ceza evinde değişen bir şey olma dı. Hatta baskılar daha da arttı. Faşistlerin Cezaevinde silahlanmalarına göz yumul du. Daha önce Ükü Ocaklı, MHP'li tutuklularla silah ol duğu yazılı olarak Cezaevi müdürlüğü ve savcılığa bildir ilmiş halde hiçbir şey yapılm adı ve faşistler önceden planladıkları silah saldırılar ı 19 Nisan'da başlattılar. Saldı rıda bir mahkûm öldü, beş

mahkûm yaralandı. Faşist tutuklular, devrimcilerin ka lınlıkları kugulları mazgal de liklerinden taradılar. Saldırı ya tezgahçıların Trabzon cezaevine sürgün gönderilen, Edine cezaevinde üç devrim ciyi öldürmüş Arif Önenli, Balikesir'de iki devrimci mah kûmu yataklarında keserek öldiren Emir Ali Karadağ ve Hasan Kaikan ile Trabzon'd a pekok olaya karışmış Ömer Ekiçiler olduğu her ke sere taraftından biliniyor; ama hiçbir önlem alınmıyor.

MHP eğilimli polisler İKD'lilere saldırdı

Trabzon'da MHP eğilimli bazı polisler Kadınlara Se si gazetesi satan İKD üye lerine ağır küfürlerle saldı rdılar. On beş İKD'li genç kız ve kadın dıpkı darbeleriyle zorla ekip arabalarına bin dirildi. Trabzonlu ilerici Emniyet müdürlüğüne gele rek İKD'lilerin karakola gö türülmesi gereğini sordular. Olayı haber alan Emniyet Müdürlüğü ve diğer bazı yetkililer müdahale sonuc u çıktı. Kendilerinden üzür dilenerek serbest bırakıld ılar.

Bir ülkücü suçlu daha

Trabzon'un Araklı ilçesi Çay fabrikasında, kendisini Çay bir kuruluşun üyesi ola rak tanıtan, Akbank Müdü rünü baş tüccarları tehdit ederek, kendilerinden para koparmak isteyen bir kişi, fabrika posta kutusuna üçün cü kez tehdit mektubu atar ken yakalandı. Yapılan so - ruşturma sonucunda, kendi sini solcu olarak tanıtan bu kişinin ÜGD üyesi oldu ğu saptandı ve cezaevine yol - landı.

● KÜTAHYA

Polis-faşist işbirliği

Kütahya'da faşistlerin po listen destek aldıkları ve kente terör havası estirdik leri bildiriliyor. Bir süre ö nce Eğitim Enstitüsü öğre nilerine yapılan saldırıdan son ra Kütahya, her gece silah ların patladığı bir kent ha line geldi. Faşistlerin ileri ci öğrencilere saldırdıkları bir olayda Emniyet 1. Şube se rinin emilimlilerce bir taraf a yönlük yaptığı ayrım gö zdenimi bölgenin ağızlaştı rdı. Kente dağıdan adam get ti-

ren faşistler şimdiki Kütahya - nın çeşitli yerlerinde silah talmı yapıyorlar. Valinin oylarına seyriler kaldığı bi - rürlüyor.

● BOLU

Demokratik Örgütler Milli Eğitim Müdürlüğüne sahip çıkıyor

Bolu Milli Eğitim Müdürlü Yasar Varış'ın Bakanlıkta sürgün edilmiş BOLU'daki demokratik örgütlerin, sen - dikaların ve CHP il örgütü - nün tepkisiyle karşılaştı. Bal dedeki TOB-DER şubeleri başta olmak üzere çok sayı da dernek ve sendika ile çe şitli CHP ilçe ve il yöne tim kurulu, bir ortak bildiri yayımlayarak olayı protesto ettiler.

● MERSİN

Başarılı bir eylem birliği

TIP, TSİP ve İGD Mersin şubelerinin ortaklaşa düze nlediği, Demokrat ve Öz - gürlükler Miting ve Yürüyü şü 14 Nisan'da, şehzinden

faalla ilerlerinin, yurtseverin katılımıyla yapıldı. Tertip komitesinin yanısıra yığınsal eyleme Maden-İş 10. bölge temsilcileri, Petrol-İş, Aster-İş, Tüm-Haş-İş, Hürcaim-İş, Sosyal-İş sendikaları, İKD, DKB, TÜTED, TUS-DER, SGB, GENÇ ÖNCÜ gibi genç lik kadını ve meslek örgütle ri de katıldı.

● SAMSUN

Maocu faşistler de geri kalmıyor

Samsun'da Kadınların Se sinin 1 MAYIS özel sayısını satan İKD üyeleri, Halkın Kurtuluşu grubuna bağli bir grubun saldırısına uğradı. 50'yi aşkın maocu faşist kız ve erkekün bu saldırıya halkın da büyük tepkisiyle karşılaştı, halk İKD'lilere sa hip çıktı. Saldırı geri tepti.

● AYDIN

Aydın Teksitli işçileri, Teksit'len Teksit'e geçiyor

Aydın Teksitli Fabrikasın - da çalışan 1350 işçi, Türk İst'en İstifa ederek DISK'e bağli Teksitli sendikasına üye olmaya başlamışlardır. İşçilerin Teksit'len İstifa - ya bağladıklarının öğrenil - mesi üzerine sari sendika yö neticileri işçiler üzerinde teh dit ve baskılara başladılar. Ama işçiler kararlıklarına dile getiriyorlar.

Demokratik örgütlerden

- BURHANİYE'de İKD temsilcili ği açıldı.
- İSKENDERUN İGD şubesinin 2. olağan kongresi yapıldı. Başkanlığa Zeynel Berkürşat, Sekre terleri M. Ali Yapar, Sayman liğa Ahmet Karasın, İlçeyle Yusuf Turgun, Murat Aydın, Hi - dir Güngör, Muzaffer Özer ve Metin Anılan seçildi.
- İKD ÇAYCUMA Şubesinin 2. olağan kongresi yapıldı. Gülten Özyurt, Şükran Ataman, Nevin Doğru, Kadriye Arı, Beyhan Doğru yönetim kuruluna seçil - diler.
- İGD BOZUYUK şubesi açılışın - da bu yana üçüncü kez kapa - tıldı. Kaymakamlığın kapatma ka rarı -NATO'ya yarışı eylemi ç a - lışmaları sırasında alındı.
- İGD BAYCUMA şubesi orta öğrenim bürosunun düzenledi ği orta öğrenim gençleri savasım gecesi yapıldı. Gece coşkulu ve başarılı geçti.
- İGD CANAKALE Şubesi 1. Ola ğan genel kurulu yapıldı. Yeni yönetim kurulu Nall Hü s - manoğlu, Hamza Karagoz, Sefer

- Erürk, Muhiittin Yetiş, Deniz Günerden oluşuyor.
- İZMİR Telefon Başmüdürlüğü Yardımlıkça Derneği ve Birlik - tirme ve Yardımlıkça Sanatçı Genel Kurulu yapıldı. Genel Ku rulu, tesisi ve telefon iş - metimleri, "Amir Yönelimine so - verecek kazandılar.
- BANDIRMA'da İGD, İKD, Petrol-İş, Enerji-İş, Halkevi, Halk evleri 5. Bölge Temsilcili ği, Genç Öncü ortaklaşa bir «Fa şizm ve anti-faşizm mücadelesi» pa nel yapıldı. Panlele katılım yüksek oldu.
- İGD ANTAKYA şubesi ikinci ola ğan kongresi yapıldı. Kong re der bir dizi ilerici, demokrat utulararası işçi sınıfı dayanış - masını vurgulayan karar alın dı. «FKP'ye Özgürlük» beğisi yükseltildi.
- ÇORUM'da utulararası çocuk yit - nedeniyte Çorum Halko vi ve Beden Terbiyesi Bölge Mü - dürülüğü'nün ortaklaşa hazırla - dıkları «Okullararası halk oyları yarışması yapıldı. Yarışmaya binin üzerinde ç o - cuk izledi.

TÖB-DER şube kongreleri

- ZONGULDAK TÖB-DER şube kongresi yapıldı. 389 üyenin ka lılığı, kongrede, TIP, TSİP, CHP'li bir grup sağ sosyal de - mokrat, Dev-Yol, Kurtuluş, İşçi Davası, Birlik Dayanışma'ya kar şı Devrimci Muhalefet Birliği adını verdikleri bir kutsal ittif ak oluşturdu. Buna rağmen Birlik Dayanışma seçimleri, 191 oya karşılık 193 oya kazandı. Hamit Kalyoncu, Hüseyin Di - men, Belahattin Kar, Şakir Öz demir, Ali Koçal yönetim kuru luna seçildiler.
- KIRIKKALE TÖB-DER şube - sinin olağan kongresinde Birlik Dayanışma-Halkçı Eğitimciler, Demokratik Merkezîyetçi Birlik Devrimci Demokrat Birlik (44 - fakundan oluşan liste 163 oy ala rak seçimleri kazandı. Karşıda yer alan Demokrat İcin Birlik grubu 114 oy, maocular 9 oy al dılar.
- BODRUM TÖB-DER'in olağan ü - çüncü kongresinde Birlik Dayanış ma ve Demokrat İcin Birlik gruplarının listeleri karşılaşt ı. 111 üyeden 98'nin oy kullandı ğı kongrede Birlik Dayanışma listesi 50 oy, Demokrat İcin Birlik listesi 34 oy aldı. Yeni yönetim kurulu şöyle oluştu: Hüseyin Özalin (Başkan), Yık - sel Çorapçı (Yazman), Hasan Üysal (Sayman), Emin Karaoğ - lan (Öye), Hüseyin Anıl (Öye)
- GÖRELE (Giresun) TÖB-DER şubesinin kongresinde Birlik - Dayanışma - Halkçı Eğitimciler İttifakının listesi, 64 oyla yene ti me geldi.

- GEYVE (Sakarya) TÖB-DER şubesi genel kuruluna şubenin 163 üyesinden 150'si katıldı. Bir lik ve Dayanışma grubu 78 oy la kongreyi aldı. Demokratik Birlik grubu 71 oy topladı.
- ARAKLI (Trabzon) TÖB-DER şubesi seçimlerinde Birlik Da - yanışma ve Halkçı Eğitimde ler İttifakı Devrimci Öğretmen - ler desteklediği Demokratik Merkezîyetçilere karşı 43 oy ala rak kazandı. Diğer liste 33 oy aldı.
- BULANCAK (Giresun) TÖB - DER şubesinin genel kurulun - da Devrimci Öğretmen grubu - nun desteklediği Devrimci De - mokratik Birlik seçimi ka za - ndı.
- SİMAV (Kütahya) TÖB-DER şubesi kongresi 68 oy alan Halkçı Eğitimciler kazandı. Bir lik Dayanışma 30 oy aldı.
- BIGADİÇ (Balıkesir) TÖB - DER genel kurulunu Devrimci Öğretmen-Devrimci Yurtsever Öğretmen grupları ittifakı ka - za - ndı.
- ESİPTE (Trabzon) TÖB - DER şubesi seçimlerini Devrimci Ö ğretmen grubu kazandı.
- BEYOZ TÖB-DER Şubesinin 6 Mayıs günü yapılan kongresin de Birlik Dayanışma ve De - mokratik İcin Birlik Grupları - nın oluşturduğu ittifak listesi 347 oydan 182'sini alarak seçimi kazandı. Devrimci Demokratik Birlik ve Devrimci Öğretmen gruplarının oluşturduğu ortak liste ise 163 oy topladı.

141-142'nin kalkması demokratların istemidir

Faşist Mussolini yasalarının aktırma 141-142. maddelerinde ceza yasasından kaldırılması tüm demokratların, ilericilerin ortak istemi olma yı sürdürüyor.

CHP CESME Şubesinin Genel Kurulunda, bir kısım delegeler 141-142. maddelerin kaldırılması ve CHP'li parlamenterlerin bu yolda göstercek leri her çabada destek görecekleri yolunda bir önerge verdiler. Kongrede CHP İzzir milletvekili Ferhat Aslan'ta da bir konuşma yaptı, kendin - de bu maddelerin yasadın çıkarılması için bir tasarı hazırladığını bildirdi.

haftanın hatırlattığı...

Kuruluşunun 30. yılında Dünya Barış Konseyi

25 Nisan 1949 Dünya Barış Hareketinin örgütlü nitelik kazanmasının, Dünya Barış Konseyi'nin kuruluşunun 30. yılı. Dünya Barış Konseyi bu 30 yıl boyunca barış, uluslararası güvenlik ve ulusal bağımsızlık, dayanışma adalet ve toplumsal ilerleme ilkeleri temeli üzerinde tüm dünya halklarının en doğal istemlerini, yaşama haklarını, garanti altına almak için ardıcıl savaştı, savaştı, savaşacak. Aşağıda Dünya Barış Konseyi'nin 30 yıllık tarihinin en önemli dönüm noktalarının belli başlılarını sunuyoruz.

WROCHLAW KONGRESİ: 25-28 Ağustos 1948

Savaşın yerle bir ettiği Polonya'nın Wrocław kentinde bir araya gelen 45 ülkeden 400 aydın, savaş kışkırtıcılarına karşı uluslararası bir direnme hareketinin oluşturulması kararına aldılar. Tüm ülkelerde kitlesel barış için harekete geçirme uluslararası komitesi kuruldu. Komite, 18 uluslararası, 1015 ulusal, 10 binin üzerinde bölgesel örgüt tarafından desteklendi. Yüzbinler, kalen ve adill bir barış istemliye eyleme geçti.

1. BARIŞ SAVAŞÇILARI DÜNYA KONGRESİ: 20-25 Nisan 1949

72 ülkeden 1784 delegé bu kongreye katıldı. Gerçiller, kimli barış savaşçıların Paris'e gelmelerini engellemek için vize vermediklerinden bu kongre zorunlu olarak hem Paris hem de Prag'da eşzamanlı toplandı. Dünya barış hareketinin kuruluş bildirgesini onaylayan kongre, Prof. Frédéric Joliot -Curie'yi başkanlığa getirdi. Kongrenin hemen ardından 70 ülkede barış örgütü kuruldu.

1. STOCKHOLM ÇAĞIRISI: Mart 1950

Dünya Barış Komitesi, 1950 yılının Mart'ında aldığı kararla, nükleer ve kitle kırım silahlarının yasaklanması için bir çağrı çıkardı. 500 milyon üzerinde insan, bu çağrıya imza attı. Dünya tarihinin bu boyuttaki ilk protestoesuydu bu.

2. DÜNYA BARIŞ KONGRESİ: 16-22 Kasım 1950

80 ülkeden 2065 delegenin katıldığı bu kongrede, Dünya Barış Komitesi, 64 ülkeden 226 üyenin oluşturduğu Dünya Barış Konseyi'ne dönüştürüldü.

BARIŞ İÇİN HALKLAR KONGRESİ: 12-19 Kasım 1952

85 ülkeden 1897 delegenin katıldığı bu toplantıda, farklı dünya görüşlerine sahip, farklı örgütleri üyesi olan insanlar, görüş farklarını bir kenara bırakıp, dünya barış için savaşım vermeye çağrıldı.

VİYANA ÇAĞIRISI: Ocak 1955

Dünya Barış Konseyi 1955 Ocagında dünya kamuoyunu yeni bir atom savaşının önlenmesi için aktif girişimlerde bulunmaya çağırıldı. Viyana çağırısı 700 milyon insan imzaladı. İngiltere'deki ve Federal Almanya'daki Paskalya Yürüyüşü Hareketi, gibi örgütlü barış hareketi dışında da yankılanan çağrı, İtalya'da, Japonya'da ABD'de büyük barış yürüyüşlerinin belgisi oldu.

HELSİNKİ BARIŞ TOPLANTISI: 22-29 Haziran 1955

68 ülkeden 2000 barış savunucusu Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de bir araya geldiler. Yapılan toplantıda, emperyalist ülkelerin «kuvvet kullanma» tezleri kinandı, farklı toplumsal sistemlere sahip ülkelerin barış içinde yan yana yaşamalarının en gerçekçi politika olduğu vurgulandı.

STOCKHOLM SİLAHSIZLANMA VE İŞBİRLİĞİ KONGRESİ: 16-22 Temmuz 1958

Kongreye katılan delegeler, Sovyetler Bir-

liği'nin 1955-1958 yılları arasında silahsızlanma yolunda yaptığı girişimleri saygıyla karşıladıklarını belirttiler, emperyalizmin Ortadoğuya ilginç olarak uygulamaya başladığı, saldırgan politikayı yerdiler.

MOSKOVA GENEL SİLAHSIZLANMA VE BARIŞ KONGRESİ: 9-14 Temmuz 1962

121 ülkeden 2484 delegenin katıldığı kongrede, genel ve tam silahsızlanmanın sağlanmasının mümkün olduğu, bu yolda savaşım yapmak zorunluluğu karara bağlandı. Kongreye gelen 10 bin mesaj, onaylanan eylem programının destekleneceğini bildirdiyordu.

HELSİNKİ BARIŞ ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE GENEL SİLAHSIZLANMA DÜNYA KONGRESİ: 10-15 Temmuz 1965

18 uluslararası örgütün temsilcilerinin 98 ülkeden 1470 delegenin katıldığı konferansta, dünya barış hareketinin daha geniş kesimleri kapsayacağı bildirildi. Dünya Barış Konseyi toplantılarında ilk kez ulusal bağımsızlık ve barış arasındaki bağ tartışıldı.

BERLİN BARIŞ İÇİN DÜNYA TOPLANTISI: 21-24 Haziran 1969

Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de bir araya gelen 65 uluslararası ve 300 ulusal örgütü temsil eden 1100 delegé, Avrupa'da güvenlik ve işbirliği sorununu gündeme aldı ve bu konuda devletler arasında bir toplantı yapılmasını talep etti. Toplantıda ayrıca Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne karşı emperyalizmin yürüttüğü kampanya kinandı, sömürgecilik ve yenisömürgecilik konuları ele alındı.

MOSKOVA BARIŞ GÜÇLERİ DÜNYA KONGRESİ: 25-31 Ekim 1973

Dünya Barış Konseyi'nin en büyük barış forumu olan bu kongreye, 143 ülkeden, 120 uluslararası örgütün, 1100 ulusal örgütün 3500 delegé katıldı. Leonid Brejnev tarafından açılan konferans, Barış Güçlerinin Uluslararası

Dünya Barış Konseyi'nin Şubat 1977 Sofya toplantısından bir görünüşü.

Barış Güçleri Dünya Forumu'ndan (Moskova 1973) bir görünüşü. Sovyet Barış Komitesi İkinci Başkanı Filyodor konuşuyor.

Bağlantı Forumu Viyana'daki tüm ulusal uluslararası örgütleri, tanınmış kişilerle ilişki kurma görevini verdi.

YENİ STOCKHOLM ÇAĞIRISI: 1975

Dünya Barış Konseyi 1975'de silahlanma yarışına son verilmesi, tüm nükleer ve kitle kırım silahlarının yasaklanması ve bir dünya silahsızlanma konferansı toplanması için yeni bir çağrı daha yaptı. Bu çağrıyı da bütün dünyada 700 milyon üzerinde insan imzaladı. Bu imzalar 1978'deki Birleşmiş Milletler Silahsızlanma Özel Oturumunda Ramesh Chandra tarafından genel kurula sunuldu.

VARŞOVA BARIŞ KURUCULARI GENEL KURULU: 6-11 Mayıs 1977

125 ülkeden 1500 delegenin katıldığı, 120 uluslararası örgütün temsil edildikleri bu toplantıda, dünya barış hareketi ilkeleli arasına barış savunucularının kavramının yanı sıra barış kurucularının kavramına da aynalandı.

NÖTRONBOMBASINA HAYIR! 1977

ABD'nin cezası kıyan, mala dokunmayana bir silah olan nötron bombasının üretmesinden sonra Dünya Barış Konseyi 1977 Ağustosunda bu insanlık dışı silahı karşı çıkan bir kampanyaya başlattı. 1978'deki Amsterdam Forumu ile belli bir ölçünlüğe erişen kampanya, bugün halâ sürmektedir. Dünya üzerinde çeşitli politik görüşlere sahip milyonlarca insan bu kampanya içinde aktif olarak çalışmaktadır. Kampanya, emperyalist ülkeleri durakatacak başarılar kazanmıştır. Ancak bu bombanın üretülmesinin kesinlikle yasaklanması dek sürdürülecektir.

BERLİN ÖZEL OTURUMU: 2-5 Şubat 1979

69 ülkeden 600 delegenin katıldığı toplantıda kitle kırım silahlarının üretiminin durdurulması ve yasaklanması savaşımının daha geniş yığınlarına mat edilmesi, yeryüzünde emperyalizme, faşizme, sömürgecilik ve yenisömürgecilik karşı savaşım vermekte olan halkların dayanışma konusunda yeni kararlar alındı.